

साधु

नारद

पुष्करतीर्थप्रवाह

पाश्चा मंडकीस्नानकर्त

तान

कृषी

ब्रह्मपुत्र

ॐ

ब्रह्म-गाय

आग्निकुंड

भोजितेविप्रेकोटिसंभोजनंफलम् ॥ २९ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेपुष्करमाहात्म्येप्रथमोऽध्यायः ॥ ३॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ यदेतद्भवताप्रोक्तंसर्वकोटिगुणंभवेत् ॥ संप्राप्यपद्मकंयोगंपुष्करेसर्वमानवैः ॥ १ ॥
 स्वरूपंतस्ययोगस्ययथावन्नःप्रकीर्तय ॥ कस्मिन्कालेमहाभागसयोगःपद्मकोभवेत् ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥
 विशाखायांयदाभानुःकृत्तिकायांचचंद्रमाः ॥ तदास्यात्पद्मकोयोगःपुष्करेसचदुर्लभः ॥ ३ ॥ यदास्या
 कृत्तिकोपेताकार्तिकीद्विजसत्तमाः ॥ नविशाखाभानुःस्यात्स्सामहाकार्तिकीस्मृता ॥ ४ ॥ तस्याम
 पिनरःस्नात्वाश्रद्धयाज्येष्ठपुष्करे ॥ द्वादशाब्दफलंकृत्स्नंलभतेनात्रसंशयः ॥ ५ ॥ द्विजाऊचुः ॥ अंतरिक्षे
 स्थितंकस्मात्पुष्करंसूतनंदन ॥ तदस्माकंसमाचक्ष्वकथंप्राप्यंचतन्नरैः ॥ ६ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 अत्रैवकीर्तयिष्यामिरहस्यंपरमंद्विजाः ॥ यथामयाश्रुतंपूर्वकथ्यमानंमहर्षिभिः ॥ ७ ॥ स्नानंकृत्वापु
 रामर्त्यापुष्करेद्विजसत्तमाः ॥ अपिपापरामायुक्तागच्छंतित्रिदशालयं ॥ ८ ॥ एतास्मिन्नतरंसर्वेअग्नि
 ष्टोमादिकामखाः ॥ नाशंगताःक्रियाःसर्वास्तथान्योपिचशोभनाः ॥ ९ ॥ नकश्चिद्यच्छतेदानंनव्रतंयज
 नंतथा ॥ दैवंवापैतृकंवापिनचकर्मजपादिकम् ॥ १० ॥ केवलंपुष्करेस्नानंकृत्वायांतिदिवंनराः ॥
 व्यापिताःसकललोकास्तेस्थानंभावितासुरा ॥ ११ ॥ ततःसुरगणाःसर्वेआखंडलपुरोगमाः ॥ पुरोह

उ०मा०
॥२॥

उवावावेधैःसूक्तैःस्तुत्वावेदसमुद्रवैः ॥ ब्रह्मलोकंस्थितंदेवं
रिहरौकृत्वासंप्राप्ताब्रह्मणोतिके ॥ १२ ॥ प्रे ॥ ॥ यदेतत्पुष्करंतीर्थत्वयादेवविनिर्मितं ॥ तस्यतीर्थप्र
जगतःप्रपितामहम् ॥ १३ ॥ ॥ देवाऊचुर्धमानैःसुरान्सर्वानापेपापरतैःसदा ॥ नकाश्चिद्यजतेमर्त्यो नच
भावेननरैर्व्याप्तंत्रिविष्टपम् ॥ १४ ॥ स्प वेत्तृप्तिःपितृणांचचतुर्मुख ॥ तस्मात्कुरुमहाभागदेवांस्तेयजते
दानंप्रयच्छति ॥ १५ ॥ येनास्माकंभृष्टांचयथासुरा ॥ तीर्थस्यास्यप्रणाशेननिःफलत्वेनवाप्रभो ॥
तथा ॥ १६ ॥ तृप्तिर्यज्ञांशसंभूतापितृपिसंरोप्यकथंसंछिद्यतेस्वयम् ॥ तस्मादेतद्विधास्यामिव्यो
॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ विष्वक्षोवास्तत्रस्थास्यतिभूतले ॥ कार्तिकस्यचशुक्लांतेतत्रस्पृष्ट
मिनीतीर्थमहंसुराः ॥ १८ ॥ मुक्तापंचदिनंदेस्थास्यतिपुष्करम् ॥ मंत्रैराव्हानितंमर्त्यैःस्नानार्थंचागमि
मयाकिल ॥ १९ ॥ शेषकालेतरिक्षस्यमेतस्युर्नसंशयः ॥ श्रुत्वातेब्रह्मणोवाक्यंजग्मुर्देवास्त्रिविष्टपं ॥
प्याति ॥ २० ॥ तदासर्वाणितीर्थानिपुष्करे ॥ हाभागयैराहूतंधरातले ॥ अंतरिक्षात्समभ्येतिब्रह्मक्षत्रंवि
॥ २१ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ केमंत्रास्तेभ्योहिष्ठेतिमृभिःऋग्भिर्ब्राह्मणसत्तमाः ॥ समाहूतंसमभ्ये
शोहितं ॥ २२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अणमंत्रेणब्रह्मसंज्ञेनवापुनः ॥ समभ्येतिमनुष्याणांस्नानकाले
तिब्रह्मक्षत्रविशांहितम् ॥ २३ ॥ अष्टाक्ष

तरिक्षतः ॥२४॥ तस्मिन्कार्तिकशुक्लांतेसामान्येनव्यवस्थितम् ॥ सर्वेषामेववर्णानांमंत्रावाह्यमपिद्विजाः
॥२५॥ एकादशींपुरस्कृत्ययावत्पंचदिनानिच॥तावत्तत्रहुतंजप्तंदत्तंचाक्षयतां व्रजेत् ॥ २६ ॥ एतस्मात्कार
णाज्जातमंतिरिक्षेचपुष्करम् ॥ धरातलेद्विजश्रेष्ठाःसत्यमेतन्मयोदितं ॥२७॥ सूतउवाच॥ ॥ तत्रसंख्यावि
हीनानितीर्थान्यायतनानिच॥ आश्रमामुनिमुख्यानांराजर्षीणांचसत्तमाः ॥२८॥ यज्ञपर्वतमात्राणितीर्था
निचपदेपदे ॥ लिंगानिचतथैवैतेयज्ञवाटाःपृथग्विधाः॥२९॥ येषांसंख्यानशक्तावैकर्तुर्वर्षशतैरपि॥ अपिस
र्वैर्द्विजैर्देवैर्बृहस्पतिपुरःसरैः ॥३०॥ तत्रस्थितास्वयंतावत्पंचस्रोतासरस्वती ॥ जंतोःपापविनाशायब्रह्म
लोकात्समागताः ॥३१॥ कनकासुप्रभाचंद्रानंदाप्राचीसरस्वती ॥ पुष्करेसंस्थिताविप्राःपंचस्रोतासरस्वती
॥३२॥ सुप्रभाज्येष्ठकुंडस्थाचंद्रामध्येचपुष्करे॥ कनिष्ठेकनकानामनंदाप्राचीहगोचरे॥३३॥ तथाविष्णुपदी
गंगातत्रास्तिशुभकारिणी ॥ यज्ञपर्वतशृंगाणिक्षालयंतिपदेपदे ॥ ३४ ॥ मत्स्यकच्छपसंपूर्णाप्रविष्टा
ज्येष्ठपुष्करे ॥ यस्यास्तुदर्शनादेवनरःपापात्प्रमुच्यते ॥ ३५ ॥ श्राद्धदातातथास्नाताआजन्ममरणांति
कात् ॥ नरःप्रमुच्यतेपापाद्ब्रह्महापिनसंशयः ॥ ३६ ॥ नागतीर्थमिन्द्रिख्यातंयज्ञपर्वतरोधसि ॥ त-
त्रस्नातो नरोनेतिहृत्पुंसमुद्रवम् ॥ ३७ ॥ सर्वतीर्थसमोपेतंजंतुपतःकनाशनम् ॥ चक्रतीर्थमिति

पु० मा०
॥ ३ ॥

ख्यातंतथान्यतीर्थमुत्तमं ॥ ३८ ॥ यत्रचक्रंपुरामुक्तंविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ यत्रपिंडप्रदानेनसंप्राप्ते
वैष्णवेदिने ॥ ३९ ॥ पितरस्तुष्टिमायांतिप्रयांतिपरमांगतिम् ॥ तथान्यन्मानवंतीर्थतत्रख्यातंसुपुण्य
दम् ॥ ४० ॥ यत्रस्नातो नरःसम्यक्नाभ्यांयोनिंप्रगच्छति ॥ गयाकूपमिहैख्यातंतथान्यत्रपितृवल्लभ
म् ॥ ४१ ॥ कार्तिक्यांसयमभ्येतिगयायत्रद्विजोत्तमाः ॥ कपिलाख्यातत्रवापीपुण्यास्तिद्विजसत्तमाः
॥ ४२ ॥ यस्यांशुक्लचतुर्दश्यांस्नातःकुष्ठैःप्रमुच्यते ॥ तथाकुंडत्रयंपुण्यंज्येष्ठमध्यकनिष्ठिकम् ॥
॥ ४३ ॥ ब्रह्मणानिर्मितंतत्रसर्वपातकनाशनम् ॥ तथान्यःसुप्रभाकूपोवामदेवेननिर्मितः ॥ ४४ ॥ य
त्रवैस्नानमात्रेणसर्वपापंप्रणश्याति ॥ यमुनाख्यानदीयत्रस्वयमेवसमागता ॥ ४५ ॥ गंगायाःस्पृष्ट
यापुण्यासर्वपातकनाशिनी ॥ रूपतीर्थमितिख्यातंतथातत्रास्तिसुंदरम् ॥ ४६ ॥ यत्रस्नातानराःस
र्वैर्विरूपाश्चसुहृदिपिणः ॥ रुद्रकुंडमितिख्यातंतथातत्रास्तिसुंदरम् ॥ ४७ ॥ यांतिस्नातानराःपुण्यंल
भंतेसुसमाहिताः ॥ तथागस्त्याश्रमःपुण्योयज्ञपर्वतरोधसि ॥ ४८ ॥ तत्रास्तिपुण्यंसुमहद्यत्रस्नाता
स्त्रिविष्टपम् ॥ ४९ ॥ मृकंडस्यमुनेस्तीर्थतत्रास्तिशुभवृद्धिदम् ॥ यास्मिन्नफलप्रदानेनसाफल्यंजा
यतेसदा ॥ ५० ॥ पुलस्त्येनकृतंतीर्थतत्रास्तिद्विजसत्तमाः ॥ पूर्णमास्यांचतुर्दश्यांस्नातःपुष्कर-

॥ ३ ॥

मेवच ॥ ५१ ॥ तथाविष्णुपदं नाम तत्र तीर्थमनुत्तमम् ॥ यस्य संस्पर्शनादेव नरो मुक्तिमवाप्नुयात् ॥
॥ ५२ ॥ दधीचेराश्रमस्तत्र तथान्यत्पापनाशनम् ॥ प्राचीसरस्वतीतीरे सर्वलोकेषु विश्रुता ॥ ५३ ॥
तथामंकणकस्यापि तत्रान्यत्पापनाशनम् ॥ आश्रमोऽस्ति महादेवो यत्र नित्यं व्यवस्थितः ॥ ५४ ॥ तथा
मार्कण्डेविप्रर्षेस्तत्राश्रमपदं महत् ॥ संतिष्ठते द्विजश्रेष्ठ सर्वकामप्रदं नृणाम् ॥ ५५ ॥ प्रेततीर्थं तथैवा-
न्यस्तत्रास्ति द्विजसत्तमाः ॥ यत्र स्नातान गच्छन्ति प्रेतत्वं मानवाः क्वचित् ॥ ५६ ॥ सप्तर्षीणां तथैवान्य
आश्रमोऽस्ति शुभावहः ॥ कन्यासां ते समासाद्य संसारो नैव जायते ॥ ५७ ॥ पुनरन्यस्य राजर्षेः कुंडम-
स्ति तथा परम् ॥ सर्वपापहरं स्नानादेव तीक्ष्णकरः सदा ॥ ५८ ॥ तथान्यापुत्रदा तत्र कीर्तिदा बहु पुत्रदा
॥ तस्यापि स्नानमात्रेण नारी गर्भवती भवेत् ॥ ५९ ॥ दशाश्वमेधकं नाम तथान्यतीर्थमुत्तमम् ॥ तच्चा-
स्तियस्य संपर्कादश्वमेधफलं लभेत् ॥ ६० ॥ यज्ञपर्वत इत्युक्तः सर्वतीर्थमयः शुभः ॥ तत्रास्ति दर्शनद्य-
स्य सर्वपापं प्रणश्यति ॥ ६१ ॥ अत्र श्लोकापुरागीता विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ६२ ॥ यदा यज्ञपदे त-
त्र बध्वादानवपुंगवम् ॥ अद्य प्रभृति यश्चैनं पर्वतं यज्ञसंज्ञितम् ॥ ६३ ॥ प्रणमस्य तयो भक्त्या जानुभ्यां
धरणीं गतः ॥ समहत्पदमाप्नोति फलं प्राप्य दशाब्दकम् ॥ ६४ ॥ गच्छन्तः पुष्करे मर्त्या यदि विघ्नैर्न युज्य-

पु० मा०
॥ ४ ॥

ते ॥ मार्गेचपर्वतं दृष्ट्वानत्वा तत्फलमाप्नुयात् ॥ ६५ ॥ अद्यप्रभृतितत्रैव करिष्यांतिसमाश्रमम् ॥ लक्ष्मेकं तु तीर्थानां जंतुः पातकनाशनम् ॥ ६६ ॥ निर्झराणि त्रयाण्यत्र च हृदावारस्तथैव च ॥ तीर्थत्वं मम पादस्य प्रभावाद्यास्यतिक्षितौ ॥ ६७ ॥ एष कृतयुगेन तस्त्रेतायां लक्ष्यो जनम् ॥ द्वापरे दशसाहस्रं लोकानां यज्ञपर्वतः ॥ ६८ ॥ च्छ्वतायास्यति ततः कलिकाले समंशनैः ॥ वृक्षोदकसमोपेतो एष अत्र स दामम् ॥ ६९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा जगन्नाथस्तथा पर्वतरोधसि ॥ लक्षतीर्थमयं तीर्थमेकं चक्रे स्वयंततः ॥ ७० ॥ प्रोवाच च ततो हृष्टो मंदगंभीरयागिरा ॥ एतत्कृतं मया तीर्थं नाम्ना तेनैव विश्रुतम् ॥ ७१ ॥ प्रयास्यति धरा पृष्ठे सर्वपातकनाशनम् ॥ एकादश्या नरो यत्र भक्त्या स्नानं करिष्याति ॥ लक्षतीर्थसमुत्थं हितत्कृतं फलमाप्स्यति ॥ ७२ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एतानि मुख्यतीर्थानि मया प्रोक्तानि वोद्विज ॥ न शक्यानि चकार्त्स्न्येन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ७३ ॥ यथा च वर्षताधारा यथा च दिवितारकाः ॥ सिकतारेण वोयद्गत्संख्यया परिवर्जिताः ॥ ७४ ॥ तद्वच्च पुष्करारण्ये तीर्थान्यायतनानि च ॥ यज्ञोपवीतमात्राणि भवंति च पदे पदे ॥ ७५ ॥ तस्मात्तद्विवेकिना तत्र श्लेष्ममूत्रादिका क्रिया ॥ न कार्या पुष्करारण्ये योजनाभ्यंतरे सदा ॥ ७६ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पुष्करमाहात्म्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७७ ॥

॥ ४ ॥

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ यदेतद्भवताप्रोक्तं ज्येष्ठमध्यकनिष्ठकं ॥ कुंडानां त्रितयं चैव तत्र यज्ञमभूत्कथम् ॥ १ ॥
॥ सूत उवाच ॥ ब्रह्मलोके निवसतो ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ पुरा चंतासमुत्पन्ना कथं यज्ञं करोम्यहम् ॥ २ ॥
सर्वे च मृत्युलोकोऽस्मिन् देशे मध्यतमयतः ॥ तन्नाम्नामामकं क्षेत्रं यथान्येषां दिवौकसाम् ॥ ३ ॥ अष्टषाष्टिप्रमा
णानि शिवक्षेत्राणि तत्र वै ॥ विष्णोश्चापि मेहेन्द्रस्य तथान्येषां दिवौकसाम् ॥ ४ ॥ तस्मादात्मीयपथैव
कार्यं स्थानं धरातले ॥ यज्ञवाटो महान्यत्र भविष्यति सुविस्तरः ॥ ५ ॥ एवं समुचितध्यात्वा हस्तात्कम
लमुत्तमम् ॥ प्राक्षिपद्दरणीतलपे स्वस्ति स्वस्ति तमब्रुवन् ॥ ६ ॥ ततस्तत्पतितं यत्र पुरापद्यं द्वितीय
म् ॥ स्थानं गतं तृतीयं च वेगेनात्पत्यवारिजः ॥ ७ ॥ तेषु तोयं विनिष्क्रांतं सर्वेष्वपि विनिर्मलम् ॥
तत्र ब्रह्मासमागत्य तत्पुण्यं समकल्पयत् ॥ ८ ॥ तस्य तच्चांतरे प्राप्ते तत्र दशचतुर्मुखः ॥ पद्मप्रमाणिकां भू
मिं यथार्थं समकल्पयत् ॥ ९ ॥ अब्रवीच्च ततो हृष्टश्चैलोक्यं नंदयन् विधिः ॥ एतन्मत्पुष्करं सृष्ट्या वन्मा
त्र धरातले ॥ १० ॥ पुष्करं नाम विख्यातं त्रैलोक्ये तद्भविष्यति ॥ क्रमात्संयास्यति ख्यातिं ज्येष्ठमध्य
कनिष्ठकम् ॥ ११ ॥ एतत्कुंडत्रया लोके ख्यातिं यास्यति सांप्रतम् ॥ १२ ॥ पापनाशाय लोकानां
मम वाक्यान्न संशयः ॥ एवमुक्त्वा चतुर्वक्त्रः स्थापयामास तत्तदा ॥ १३ ॥ यज्ञस्थानकृतां भूमिं समंता

पु० मा०
॥ ५ ॥

योजनात्मकाम् ॥ उत्तरेणेंद्रमार्गाययावत्प्राचीसरस्वती ॥ १४ ॥ नंदायाश्चापिपूर्वेणयावत्कन्या
स्यपुष्करे ॥ योजनाभ्यंतरेतावत्पुण्यपुष्करसंज्ञकम् ॥ १५ ॥ ख्यातोयंसर्वजंतूनांधर्मःस्वर्गप्रमुक्तिदः ॥
अपिकीटपतंगायपशवःपक्षिणोमृगाः ॥ योजनाभ्यंतरेचैवमृतायांतिपरांगतिम् ॥ १६ ॥ इतिश्रीपद्मपु
राणेपुष्करमाहात्म्येद्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ ऋषिर्वाच ॥ यस्तत्रविहितोयज्ञोब्रह्मणालोककर्तृणा ॥ ऋत्विजःकेसदस्याःकेतत्रयातावदस्वनः॥ १ ॥
कीटग्रूपःसयज्ञोभूतकिंवृतांतंचसूतज ॥ सर्वविस्तरतोब्रूहिपरंकौतूहलंहिनः ॥ २ ॥ येयजंतिसुराःस
र्वेमुनयश्चतथापरे ॥ तेनदत्तकृतोभोगःपरंकौतूहलंहिनः ॥ ३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ यज्ञकामंचतुर्वक्त्रंज्ञा
त्वादेवःशतक्रतुः ॥ सर्वैःसुरगणैःसार्द्धमध्वरेसमुपागताः ॥ ४ ॥ तथाचभगवानशंभुःसर्वैरात्मगणैःसह
तान्दृष्ट्वाभ्यागतान्ब्रह्मामर्त्यधर्मसमाश्रितः ॥ ५ ॥ प्रोवाचविनयोपेतःकृतांजलिपुटस्थितः ॥ स्वागतं
वःसुरश्रेष्ठाःप्रसादंक्रियतांमम ॥ ६ ॥ विश्राम्यतांयथान्यायंस्थानेषुरुचिरेषुच ॥ मंत्राहूतागमिष्यंतय
त्रसर्वेषुगच्छतः ॥ ७ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ नैतदर्हवचोवक्तुंभवतःपद्मसंभव॥ त्वमेवसर्वदेवानांपूज्यस्तुत्यश्च
नापरः ॥ ८ ॥ प्रसादात्तवयज्ञांशंलभामोत्रवयंफलम् ॥ विस्मयोजायतेस्माकंकृतांजलिपुटेत्वयि ॥ ९ ॥

॥ ५ ॥

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मर्त्यानां विहितायज्ञाः कर्तुं भोक्तुं दिवौकसाम् ॥ तस्मात् मर्त्यं विजानीध्वं यावद्यज्ञं च भू-
तले ॥ १० ॥ मर्त्यभावं समासाद्य करिष्याम्यध्वरंसुराः ॥ भवद्विर्देवतारूपैर्भागो ग्राह्यो यथानृणाम् ॥ ११ ॥
होमकाले च संप्राप्ते मंत्राहूता गमिष्यत ॥ शेषकाले प्रकर्तव्यं साहाय्यं यज्ञकर्मणि ॥ १२ ॥ मानुषत्वं समा-
स्थाय भृत्यं वात्रा दिवानिशम् ॥ सुश्रूषा ब्राह्मणेन्द्राणां स्नानभोजनपूर्वकम् ॥ १३ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ येन ये-
नात्र कर्तव्यं साहाय्यं तव पद्मज ॥ साहाय्यतस्त्यतद्ब्रह्म क्रियते येन येन तत् ॥ १४ ॥ अव्यप्रेणात्मनः-
कृत्यं तव श्रेयो भिवृद्धये ॥ शैथिल्यमन्यथाभावी कृत्ये चाहुतिवेदिते ॥ १५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वया
वित्तपते वित्तं वस्त्राणि विविधानि च ॥ देयानियाचिते नैव काले तदपियाचितम् ॥ १६ ॥ विश्वकर्मन्दुतं
वापियज्ञवाटं निरूपय ॥ मंडपं सर्वदेवानां माश्रमाश्रमनोहराः ॥ १७ ॥ वासुदेव त्वया सर्वकृत्या कृत्यं म-
खेमम् ॥ वक्तव्यमुपविष्टेन भृत्यानां शूलिना सह ॥ १८ ॥ त्वया शंभोगणाः सर्वकार्या यज्ञस्य सर्वतः ॥ भू-
तयक्षपिशाचानां रक्षार्थं वैद्यतायुधाः ॥ १९ ॥ त्वया बृहस्पते विप्राः परिक्षया यज्ञकर्मणि ॥ व्रताय च यथा-
र्हास्युजैस्तच्चान्यस्य युज्यते ॥ २० ॥ त्रैलोक्ये पितृदावा यो भ्रामित्वान्हामखेमम् ॥ आमंत्र्यास्ते द्विजादे-
वानां गन्धर्वगुह्यकाः ॥ २१ ॥ त्वया शक्रसुरैः सार्द्धं शुश्रूषात्र द्विजन्मनाम् ॥ कार्यां स्नानादिकां कृत्स्ना-

पु०मा०
॥ ६ ॥

पादशौचांतिकासदा ॥ २२ ॥ मयामौनव्रतंग्राह्यंसावित्र्यासहसांप्रतम् ॥ युष्मदाधायकृत्यानितस्मा
त्स्थेयंसमाहितैः ॥ २३ ॥ सर्वैःसुरैःस्वकृत्येषुयथाच्छिद्रंनजायते ॥ होमेवाद्विजभोज्येवाकृत्येधन्येषु
सर्वतः ॥ २४ ॥ यत्किंचिज्जायतेयोत्रतत्सर्वंचविशेषतः ॥ तस्मैदेयंप्रमाणंततममवाक्यंसुरेश्वराः ॥
॥ २५ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेपुष्करमाहात्म्येयज्ञनिरूपणोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ६ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतास्मिन्नंतरेप्राप्तेविश्वकर्मापितामहम् ॥ प्रोवाचविनयोपेतःसंसिद्धोयज्ञमंडपः ॥
॥ १ ॥ कुंडादियज्ञवेदिश्चपत्नीशालासदःसभा ॥ प्रभोत्रयदतःकृत्यंसमादिशचवापरम् ॥ २ ॥ एत
स्मिन्नंतरेवाक्यंसमेत्यगुरुब्रवीत् ॥ ऋत्विजोदेवसंप्राप्तायथार्हवेदपारगाः ॥ ३ ॥ एतानवरयभद्रंतेका
लोयंयाज्ञिकस्थितः ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ एकतोब्राह्मणाश्रेष्ठावृतायेगुरुणास्वयम् ॥ यदर्थेकेनकस्त
त्रकृतःसर्वेब्रवीहिनः ॥ ४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तत्रहोताभृगुस्तेनवृतोबृहचसत्तमः ॥ अच्छावको
मरीचिस्तुग्रावःसुगतिकोमुनिः ॥ ५ ॥ पुलस्त्यश्चतथाध्वर्युःप्रतिष्ठातात्रिसंज्ञकः ॥ तन्नरैभ्योमुनिश्रेष्ठ
स्तथोन्नेतासनातनः ॥ ६ ॥ ब्रह्माचनारदोगर्गोब्राह्मणश्चछंदएवच ॥ आग्नीध्रश्चभरद्वाजोहोतापाराशर
स्तथा ॥ ७ ॥ उद्गातागौतमःसाक्षात्प्रस्तोतागोभिलोमुनिः ॥ शांडिल्यःप्रतिहर्ताचसुब्रह्मण्यस्तथा

॥ ६ ॥

गिराः ॥ ८ ॥ तस्ययज्ञस्यकृत्यर्थमित्येतेषोडशर्त्विजः ॥ वस्त्राभरणशोभाढ्यावित्पेनकृताश्चते
॥ ९ ॥ ततःकृत्वास्वयं ब्रह्मासर्वेषामर्हणक्रियाम् ॥ वेदोक्तेनविधानेनप्रोवाचविनयान्वितः ॥ १० ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एषोहंशरणंप्राप्तोयुष्माकंद्विजसत्तमाः॥अनुगृणीतवैसर्वेदीक्षायैमखकर्माणि॥११॥
अग्निष्टोमंकरिष्यामियज्ञसंचयनंशुभम् ॥ सचमेसिद्धिमायातुसर्वविघ्नाविवर्जितः ॥ १२ ॥ बाढमित्येवच
प्रोक्तंततस्तैःसकलैर्द्विजैः ॥ १३ ॥ मुहूर्तेशोभनेप्राप्तेयज्ञयानसमुद्भवे ॥ वंशपात्रंवृतंसोमंपुलस्त्योध्व
र्युसत्तमः ॥ १४ ॥ मंत्रवंतंन्यसेन्मूर्ध्निब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ वाद्यमानेषुवाद्येषुसिद्धकिन्नरगुह्यकैः
॥ १५ ॥ गंधर्वैर्गीतसंसक्तैर्वेदोच्चारपरैर्द्विजैः ॥ अरणीसमुपादायपुलस्त्योवाक्यमब्रवीत् ॥ १६ ॥ प
त्नीपत्नीतिविप्रेन्द्राःप्रोच्चैस्तत्रव्यवस्थिताः ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मानारदंमुनिसत्तमम् ॥ १७ ॥ नारदंप्रे
षयामासपत्नीमानीयतामिति ॥ सोपिमदंसमागत्यसावित्रींप्राहलीलया ॥ १८ ॥ युद्धप्रियोंतरंवाक्यं
सावित्र्यासहब्रह्मणः ॥ अहंसंप्रेषितःपित्रातवपाश्वेसुरेश्वरी ॥ १९ ॥ आगच्छप्रस्थितस्तेनसांप्रतं
यज्ञमंडपे ॥ परमेकाकिनीतत्रगच्छमानासुरेश्वरी ॥ २० ॥ कीदृग्रूपामखेतस्मिन्द्दृश्यसित्वमनाथव
त् ॥ तस्मादानीयिताःसर्वायाःकाश्चिद्देवयोषिताः ॥ २१ ॥ याभिःपरिवृतादेवीशोभसेत्वंमखेस्थिता ॥

पु०मा०
॥ ७ ॥

एवमुक्त्वामुनिश्रेष्ठो नागदोमुनिसत्तमः ॥ २२ ॥ अब्रवीत्पितरंगत्वात्तत्त्वाकारितामया ॥ परंतस्याः
स्थिरोभावः किंचित्संलक्षितो मया ॥ २३ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ततो मन्युसमन्वितः ॥ पुलस्त्यं प्रेषया
माससावित्र्याः सन्निधौ ततः ॥ २४ ॥ गच्छवत्स समानीहित्व मेनां शिथिलात्मिकाम् ॥ सोमभारपरिश्रां
तपरमेमूर्ध्निसंस्थिता ॥ २५ ॥ एष कालात्ययो भावियज्ञकर्मणिसांप्रतम् ॥ यज्ञपानमुहूर्तोऽयं सावशेषव्य
वस्थितः ॥ २६ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा पुलस्त्यः सत्वरं ययौ ॥ सावित्रीतिष्ठते यत्र गृहकर्म समाकुला ॥
॥ २७ ॥ ततः प्रोवाच किं देवित्वं तिष्ठसि निराकुला ॥ यज्ञयोतो धिकः कालः सावशेषस्तु तिष्ठति ॥ २८ ॥
तस्मादागच्छ गच्छामः स च कच्छेण तिष्ठति ॥ सोमभारार्दितो धाता सर्वदेवसमावृतः ॥ २९ ॥ ॥ सावि
त्र्युवाच ॥ ॥ सर्वदेववृत्तस्तात तव वत्सव्यवस्थितः ॥ एकाकिनी कथं तत्र गच्छाम्यहमनाथवत् ॥ ३० ॥
तद्ब्रूहि पितरंगत्वामुहूर्तं परिपालयताम् ॥ यावदभ्येति शक्राणि गौरीलक्ष्मी तथा परा ॥ ३१ ॥ देवपत्नी स
मायुक्ता ताभिरेष्याम्यहं द्रुतम् ॥ सर्वाषां प्रेषितो वायुर्निमंत्रणकृते मया ॥ ३२ ॥ आगमिष्यंति ताः शीघ्रमेवं
वाच्यः पिता त्वया ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सोऽपि गत्वा द्रुतं प्राह सोमभारार्दितं विधिम् ॥ ३३ ॥ न चाभ्ये
ति जगन्नाथ प्रसक्ता गृहकर्मणि ॥ मयोक्ता प्राह देवानां पत्नीभिः सहिता मखे ॥ ३४ ॥ अहं यास्यामि तासांच

॥ ७ ॥

निष्कामासापिदृश्यते ॥ एवंज्ञात्वासुरश्रेष्ठकुर्यतेप्ररोचते ॥ ३५ ॥ अतिक्रमतिकालोयंयज्ञपानसमुद्भवः ॥ तिष्ठतीयंगृहव्यग्रासावित्रीशिथिलात्मिका ॥ ३६ ॥ शक्रं प्रोवाचलोकेशः पुरतोवनतस्थितम् ॥ गच्छ
शक्रसमानीहिकन्याकांचित्वरान्वितः ॥ ३७ ॥ यावन्नक्रमतेकालोयज्ञपानसमुद्भवः ॥ तिष्ठतीयंगृहव्य
ग्रासावित्रीशिथिलात्मिका ॥ ३८ ॥ अन्ययापत्न्ययायज्ञोमयाकार्योयमेवतु ॥ पितामहवचःश्रुत्वाशक्रः
शीघ्रतरंगतः ॥ ३९ ॥ गत्वाचवैषयामासतदर्थंकन्यकांद्विजाः ॥ अथतक्रघटंन्यस्तमस्तकासाचवीक्षि
ता ॥ ४० ॥ कन्यकागोपजातन्वीचंद्रास्यापद्मलोचना ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णायौवनारंभमाश्रिता ॥ ४१ ॥
साशक्रेणाथसंदष्टाकात्वंकमललोचना ॥ कुमारीवासनाथावासुताकस्यब्रवीहिमे ॥ ४२ ॥ ॥ कन्यो
वाच ॥ ॥ गोपकन्यास्मिभद्रंतेतक्रंविक्रेतुमागता ॥ यदिगृह्णसिमेमूल्यंतक्रार्थंदेहिमाचिरं ॥ ४३ ॥
तच्छ्रुत्वाददृशेद्रस्तामक्षतागोपकन्यकाम् ॥ जगृहेत्वरयायुक्तस्तक्रंप्रोत्सृज्यभूतले ॥ ४४ ॥ अथतारुद
र्तीशक्रःसमादायत्वरान्वितः ॥ गोवक्रेणप्रवेश्याथगुह्येनाकर्षयत्ततः ॥ ४५ ॥ ततश्चहर्षसंयुक्तःप्रोवाचच
तुराननम् ॥ द्रुतंगत्वापुरोघृत्वासर्वदेवसमागमे ॥ ४६ ॥ कन्यकेयंसुरश्रेष्ठसमानीताशुभामया ॥ तवार्थं
चसुरूपंगीसर्वलक्षणलक्षिता ॥ ४७ ॥ गोपकन्यांविदत्वेमांगोवक्रेणप्रवेश्यच ॥ आकर्षिताथगुह्येन

३०भा०
१८॥

पावनार्थंचतुर्मुख ॥ ४८ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणानांगवानांचकुलमेकंद्विधाकृतम् ॥ धेनु
दराद्विनिष्क्रांताततोजाताद्विजन्मना ॥ ४९ ॥ अस्याःपरिग्रहंदेवत्वंकुरुष्वमखाप्तये ॥ यावन्नचलतेका
लोयज्ञपानसमुद्भवः ॥ ५० ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ प्रविष्टागोमुखेयस्मादपानेनविनिर्गता ॥ गायत्री
नामतेपत्नीतस्मादेषाभविष्यति ॥ ५१ ॥ वदंतुब्राह्मणाःसर्वेगोपकन्याथसायदि ॥ संभूताब्राह्मणीश्रेष्ठा
मद्वहार्हापतिव्रता ॥ ५२ ॥ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ ॥ एषास्याद्ब्राह्मणीश्रेष्ठागोपजातिविवर्जिताः ॥ अ
स्मद्वाक्याच्चतुर्वक्त्रकुरुपाणिग्रहंद्रुतम् ॥ ५३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ततःपाणिग्रहंचक्रेतस्यादेवपिता
महः ॥ बिभ्रत्सोमंतथामूर्ध्निगृह्योक्तविधिनाद्विजाः ॥ ५४ ॥ तत्रपाणिग्रहाद्देवीसंतिष्ठतिसुपावनी ॥ आ
द्यालोकेचविख्याताधर्मसौभाग्यदायिनी ॥ ५५ ॥ यस्तस्यांकुरुतेमर्त्यःकन्यादानंसमाहितः ॥ सकृ
त्स्नफलमाप्नोतिराजसूयाश्वमेधयोः ॥ ५६ ॥ कन्याहस्तग्रहंतत्रप्राप्नोतिपतिनासह ॥ सास्यास्तुयुव
तीसाध्वीरूपसौभाग्यसंयुता ॥ ५७ ॥ पिंडदानंनरस्तस्यांयःकरोतिद्विजोत्तमाः ॥ पितरस्तस्यतुष्यंति
तर्पिताःपितृतीर्थवत् ॥ ५८ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेषुष्करमाहात्म्येगायत्रीविवाहोनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवंपत्नींसमासाद्यगायत्रींचतुराननः ॥ संप्रहृष्टमनाभूत्वाप्रविष्टोयज्ञमंडपम् ॥

अ ६

॥ ८ ॥

॥ १ ॥ गायत्र्यापिसमादायमूर्ध्निताअरयःशुभाः ॥ प्रतस्थेसंपरित्यज्यगोपभावांविगर्हितम् ॥ २ ॥
वाद्यमानेषुवाद्येषुब्रह्मघोषोदिवंगतः ॥ कलंप्रगायमानेषुगंधर्वेषुसमंततः ॥ ३ ॥ सर्वदेवाद्विजोपेतःसंप्रा-
प्तेयज्ञमंडपे ॥ गायत्र्यासहितोब्रह्मामानुषंभवमाश्रितः ॥ ४ ॥ एतास्मिन्नंतरेचक्रेकेशनिर्वापणांविधिः
॥ विश्वकर्माशिखानांचगायत्र्यास्तदनंतरम् ॥ ५ ॥ उदुंबरंततोदंडंपुलस्त्योपिसमाददे ॥ एण
शृंगान्वितंचर्ममंत्रवंतंद्विजोत्तमाः ॥ ६ ॥ पत्नीशालागृहेधृत्वागायत्रीमौनधारिणीम् ॥ मेखलांनिदधेचा-
स्याःकट्यामौजीमयींशुभाम् ॥ ७ ॥ ततश्चक्रेपरंकर्मयदुक्तंयज्ञसंभवम् ॥ ऋत्विग्भिःसहितोहोतादेववा-
क्यसमाश्रिताः ॥ ८ ॥ संपादितेथविप्रैर्द्वैःकृतेकर्मचतुष्टये ॥ प्रवर्गेक्रियमाणेथतत्राश्चर्यमभून्महत् ॥ ९ ॥
जाल्मरूपधरःकश्चिद्दिग्वासाविकृताननः ॥ कपालपाणिरायातोभोजनंदीयतामिति ॥ १० ॥ वार्यमा-
णोपिविप्रैर्द्वैःप्रविष्टोयाज्ञिकंतदा ॥ प्रकृत्वाटमटान्यायंभर्त्स्यमानोपिसर्वतः ॥ ११ ॥ ॥ सदस्याऊचुः ॥
कस्मात्प्राप्यभिमानस्त्वंप्रविष्टोयज्ञमंडपे ॥ कपालीनग्ररूपश्चयज्ञकर्मविलंबकः ॥ १२ ॥ तस्माद्गच्छद्दु-
तंमूढ्यावद्ब्रह्मानकुप्यति ॥ तथान्येब्राह्मणाःश्रेष्ठास्तथादेवाःसवासवाः ॥ १३ ॥ ॥ जाल्मउवाच ॥ ॥
ब्रह्मयज्ञमिमंश्रुत्वासदूरादहमागतः ॥ बुभुक्षितोद्विजश्रेष्ठास्तत्किमर्थंविगर्हथ ॥ १४ ॥ दीनांधरूपणैः

पु० मा०
॥ ९ ॥

सर्वैस्तर्पितः क्रतुरुच्यते ॥ अन्यथाराष्ट्राशायस्यादुक्तं ब्राह्मणैर्यतः ॥ १५ ॥ अन्नहीनो दहेद्राष्ट्रं मंत्रहीन
स्तथा द्विजान् ॥ याजकं दक्षिणाहीनो नास्ति यज्ञसमोरिपुः ॥ १६ ॥ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ ॥ यदित्वं
भोक्तुकामो त्रसमायातो ब्रजद्रुतम् ॥ एतस्यां सत्रशालायां यत्र भुंजंति तापसाः ॥ १७ ॥ दीनां धृष्टपणाश्चा
न्येन त्तां दिनमवारिताः ॥ अथ वा धनकामस्त्वं वस्त्रकामो थतापसः ॥ १८ ॥ ब्रजधर्मपतिर्यत्र दानशालां स
माश्रितः ॥ अनर्हो थमहामूर्खं यज्ञः पैतामहो यतः ॥ १९ ॥ अर्थिभिः सर्वतोपश्यत त्किं निंदसि दुर्मते ॥
एवमुक्तः कपालं तत्परिक्षिप्य धरातले ॥ २० ॥ जगामादर्शनं सद्यो द्वीपवा द्विजसत्तमाः ॥ ॥ ऋत्विज ऊ
चुः ॥ ॥ कथं यज्ञक्रियाकार्या कपाले सदा सिस्थिते ॥ परिक्षिपाथ तस्मात्त्वं एतद्विजवरोत्तमः ॥ २१ ॥
अथैको बहुधा प्रोक्तः सदस्यैस्तैर्द्विजोत्तमैः ॥ दंडकाष्ठं समुद्यम्य चिक्षेप तत्सदो बहिः ॥ २२ ॥ अथान्यत्तत्र सं
जातं कपालं तादृशं पुनः ॥ तस्मिन्नापि परिक्षिप्ते तथा न्यत्समपद्यत ॥ २३ ॥ एवं शतसहस्राणि प्रयुजान्यधु
दानि च ॥ तत्र जातानि यैर्व्याप्तो यज्ञवाटः समंततः ॥ २४ ॥ हाहाकारस्ततो यज्ञे समस्ते यज्ञमंडपे ॥ दृ
ष्ट्वा कपालसंघास्तान्यज्ञकर्मप्रदूषकान् ॥ २५ ॥ अथ तंचिंतयामास ध्यानं कृत्वा पितामहः ॥ हरचक्षित
माज्ञाय तत्सर्वं दृष्टरूपधृक् ॥ २६ ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा ततः प्रोवाच सादरम् ॥ किमेवं देव यज्ञोऽस्मिन्नक

॥ ९ ॥

मणाक्रियतेक्षातिः ॥ २७ ॥ तस्मात्संहरसर्वाणिकपालानिसुरेश्वर ॥ यज्ञकर्मविलंबोयंमाभूत्त्वयिसमीप
गे ॥ २८ ॥ ततःप्रोवाचसंकुद्धोभगवानशशिशेखरः ॥ यन्मेमध्यतमंपात्रंभोजनायचसंस्थितम् ॥ २९ ॥
एतोद्विजाधमाःकस्मात्तद्विषंतिपितामह ॥ तथामांचसमुद्दिश्यजुहुयाज्जातवेदसम् ॥ तथान्यादेवतातद्व
न्मंत्रपूतंहविर्बुधैः ॥ ३० ॥ तस्माद्यदिविधिःकार्यःसमाप्तोयज्ञकर्मणि ॥ तत्कपालासृतंवन्द्यहोतव्यंसक
लंहविः ॥ ३१ ॥ तथामांचसमुद्दिश्यविशेषाज्जातवेदसि ॥ होतव्यंनान्यथैवैषसमार्त्तियातुसुकनुः ॥
॥ ३२ ॥ ॥ पितामहउवाच ॥ ॥ रूपाणितवदेवेशपृथग्भूतान्यनेकशः ॥ संख्ययापरिहीना
निध्येयानिसकलानिच ॥ ३३ ॥ एतन्महाव्रतंरूपंतवद्वैतत्रिलोचनम् ॥ द्वैतंचमखकर्मस्यात्तत्रैवतव
युज्यते ॥ ३४ ॥ एषामुपरियाज्ञीयंहविःपश्चाच्चकर्मयत् ॥ गर्हितंसर्वलोकानांश्रुतिस्मृतिविगर्हितम्
॥ ३५ ॥ तववाक्यमपित्र्यक्षनान्यथाकर्तुमुत्सहे ॥ मृन्मयेषुकपालेषुहविश्चाथसुरेश्वर ॥ ३६ ॥
अद्यप्रभृतियज्ञेषुपुरोडाशादिकंद्विजैः ॥ तवोद्देशेनदेवेशहोतव्यंशतरुद्रियम् ॥ ३७ ॥ विशेषात्सर्व
यज्ञेषुजाप्यंचैवविशेषतः ॥ तंकृत्वाटमटान्यायंयःप्रविष्टोऽरुपदःसदाः ॥ ३८ ॥ तस्मात्प्रयास्यतिरव्या
तिपुष्करेऽटमटेश्वरः ॥ एवमुक्त्वाचतुर्वक्त्रःस्थापयामासतत्क्षणात् ॥ ३९ ॥ लिंगंमाहेश्वरंतत्रसंज्ञयाट

०मा०
१०॥

मटेश्वरम् ॥ अब्रवीच्चततोवाक्यंयच्चैतत्पूजयिष्यति ॥ ४० ॥ ज्येष्ठकुंडेनरस्नात्वाययास्यतिपरांगति
म् ॥ शुक्लपक्षेचतुर्दश्यांकार्तिक्यांजागरंपरम् ॥ ४१ ॥ यःकरिष्यतिचाप्यस्यलिंगस्यसुसमाहितः ॥
ब्रह्महत्यादिकात्पापादपिमुक्तिमवाप्स्यति ॥ ४२ ॥ एवमुक्तेनविधिनाप्रहृष्टस्त्रिपुरांतकः ॥ संजहारकपा
लानिततःसर्वाणितत्क्षणाव ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणास्तेसुव्रताश्चप्रवृत्तायज्ञकर्मणि ॥ ४४ ॥ इतिश्रीपद्मपुरा
णेपुष्करमाहात्म्येअटमटेश्वरोत्पत्तिवर्णनोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवंचयजतस्तस्यचतुर्वक्त्रस्यपुष्करे ॥ सर्वेषांकोटिरायातादक्षिणापथवासिनाम्
॥ १ ॥ श्रुत्वापैतामहंयज्ञंकौतुकेनसमन्विताः ॥ कीदृशःसतुयज्ञोत्रदीक्षितोयत्रपद्मजः ॥ २ ॥ शंकुकर्णा
महाकर्णावक्रनासास्तथापरे ॥ लंबोदराबृहदंतादीर्घोष्ठास्थूलमस्तकाः ॥ ३ ॥ चिपिटाक्षास्तथाचान्ये
दीर्घग्रीवास्तथापरे ॥ कृष्णांगाःस्फुटितैःपादैःप्राप्तास्तेपुष्करंप्रति ॥ ४ ॥ दृष्ट्वार्ताःश्रमसंयुक्ताःसंप्राप्य
सुमहत्सरः ॥ स्वच्छोदकसमाकीर्णपद्मिनीखंडमंडितम् ॥ ५ ॥ प्रविष्टाःसत्वरंतत्रस्नानार्थमुनिसत्तमाः ॥
ततोयावद्विनिष्क्रांताःप्रपश्यन्तिपरस्परम् ॥ ६ ॥ तावद्वैरूपनिर्मुक्ताःसंजातःकामसन्निभाः ॥ ततोवि
स्मयमाविष्टामिथःप्रोचुःप्रहर्षिताः ॥ ७ ॥ रूपमात्मनआलोक्यज्ञात्वातीर्थतदुत्तमम् ॥ अत्रस्नानादि

अ०
७

॥१०॥

दंरूपमस्माभिःप्राप्तमुत्तमम् ॥ ८ ॥ अस्मात्तस्मादिदंतीर्थरूपतीर्थंभविष्यति ॥ त्रैलोक्येसकलेख्यातं
सर्वपातकनाशकम् ॥ ९ ॥ यत्रस्नानंकरिष्यंतिश्रद्धयापरयायुताः ॥ जलेनापिगयाश्राद्धेतेलप्स्यंत्यधि
कंफलम् ॥ १० ॥ अत्रस्नात्वाचदानंचकरिष्यतिहिमानवाः ॥ भविष्यतिनसंदेहोराजानस्तेभवेभवे ॥
॥ ११ ॥ स्थास्यामोवयमत्रैवसांप्रतंकृतसंश्रयाः ॥ नयास्यामोपरंतीर्थंयद्यपिस्यात्सुदुर्लभम् ॥ १२ ॥
एवमुक्त्वाथबुभुजःसांप्रतंकृतसंश्रयाः ॥ तत्सरोभयतश्चैतेपरंनियममास्थिताः ॥ १३ ॥ यज्ञोपवीतिना
त्रातीतानितीर्थानिचक्रिरे ॥ ॥ सूतउवाच ॥ अद्यापिचद्विजश्रेष्ठास्ततीर्थेपादमातृमम् ॥ प्रथमंरुष्ट
श्यतेतोयंनिर्दंस्यादपितत्शुभम् ॥ १४ ॥ निष्कामस्तुपुनर्मर्त्योयःस्नानंतत्रश्रद्धया ॥ कुरुतेसपरंश्रेयः
प्राप्नुयात्सिद्धिलक्षणम् ॥ १५ ॥ एवंतेमुनयःसर्वेविभज्यतुमहत्सरः ॥ सायंतनंतुतत्रैवकृत्वाकर्मसुवि
स्तरम् ॥ १६ ॥ ततोनिशामुखेप्राप्तायत्रदेवपितामहः ॥ उपविष्टाःपरिश्रान्तादेवायाज्ञीयकर्मणी ॥
॥ १७ ॥ इंद्रादिकैःसुरैर्भक्त्यावंद्यमानांध्रयःस्थिताः ॥ अभिवाद्याथतान्सर्वानुपविष्टास्तदाग्रतः ॥
॥ १८ ॥ चक्रुश्चाथकथाश्चित्रायज्ञकर्मसमुद्भवाः ॥ सोमपानविधानंवैव्यत्ययेचसमुद्भवम् ॥ १९ ॥
प्रोचुस्तत्रसमाश्रित्यतथान्येदूषयंतिहि ॥ अन्येमिमांसकास्तत्रक्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ २० ॥ परेस्प

पु०मा०
॥ ११॥

ष्टविदश्चान्येमध्यस्थाद्विजसत्तमाः ॥ प्रोचुर्वादंपरित्यज्यस्वाभिप्रायंयथोदितम् ॥ २१ ॥ महावीरपु
रोडाशंचयनंप्राशनादिकम् ॥ विवादाश्चक्रिरेचान्येस्वंचपक्षंसमाश्रिताः ॥ २२ ॥ एवंसारजनीतेषामति
क्रांताद्विजन्मनाम् ॥ यज्ञवादप्रसक्तानांसंस्पर्धानांपरस्परम् ॥ २३ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेषुष्करमा
हात्म्येतीर्थोत्पत्तिवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ ततःप्रभातेविमलेप्रोद्वतेरविमंडले ॥ प्रातःस्नानंसमासाद्यब्राह्मणाज्येष्ठपुष्करे
॥ १ ॥ प्रोचुःपितामहंसर्वेयत्रप्राचीसरस्वती ॥ त्रयस्त्रिंशच्चकोट्यस्तुसान्निध्यंयत्रसंस्थितम् ॥ २ ॥
द्वादश्यांचविशेषेणनराणांपुण्यवासिनाम् ॥ तत्रकृत्वाद्यमध्यान्हंकरिष्यामस्ततःक्रियाम् ॥ ३ ॥ याज्ञि
कींविबुधश्रेष्ठतदनुज्ञातुमर्हसी ॥ शीघ्रंचैवागमिष्यामकृत्यंनिर्वर्त्यपैतृकम् ॥ ४ ॥ ततस्तेब्रह्मणाप्रोक्ताः
संज्ञयागम्यतामिति ॥ शीघ्रमागमनंकार्ययथाकर्मप्रवर्तते ॥ ५ ॥ ततस्तेसत्वरंगत्वादृष्ट्वाप्रार्चीसरस्वती
म् ॥ नानामुन्याश्रमोपेतामानंदंपरमंययुः ॥ ६ ॥ बदरेंगुदकाश्मर्यस्तद्वयविराजिताम् ॥ चिर्भटैश्चकरीरैश्च
मुनिघान्यैस्तथापरैः ॥ ७ ॥ तीर्थेस्नात्वाचसंतर्प्यपितृदेवान्समाहिता ॥ ददृशुश्चाश्रमंत्रतनातिदूरेव्यव
स्थितम् ॥ ८ ॥ क्रीडंतिकुलाःसर्पायत्रैकस्थानमाश्रिताः ॥ पंचाननैःसमंनागावृषदंशाश्चमूदकैः ॥

अ०
८

॥ ११॥

॥ ९ ॥ पश्यमानास्तदाश्चर्ययावद्गच्छन्तिस्वाश्रमम् ॥ तावत्तत्रप्रपश्यन्तिमुनिंमकणकंस्थितम् ॥ १० ॥
दर्भान्समार्जमानंतुपवित्रार्थयथोचितान् ॥ एतस्मिन्नंतरेतस्यकराच्छाकरसोश्रवत् ॥ ११ ॥ पाटितात
स्यदर्भेणतद्वृक्षासप्रहर्षितः ॥ ननर्तोत्थायवेगेनसंप्राप्तानपितान्मुनीन् ॥ १२ ॥ अनालाप्योद्यतानर्हान्
तीर्थायगृहमागतान् ॥ नृत्यमानेनतेनाथजगत्सर्वचराचरम् ॥ १३ ॥ ननर्तशंकरमुक्त्वाब्रह्माणं चजना
र्दनम् ॥ तेपिसर्वेमुनिश्चेष्टाननृतुस्तत्प्रभावतः ॥ १४ ॥ विडम्बनंचतेमत्वापलायनपराद्विजा ॥ प्रविष्टा
मंडपेतत्रयाज्ञिकेनाव्यतत्पराः ॥ १५ ॥ ननृतुस्तेपितान्दृष्ट्वासर्वेयेतत्रसंस्थिताः ॥ देवायज्ञामनुष्या
श्चमुक्त्वाब्रह्महरीश्वरान् ॥ १६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ किमेतद्ब्राह्मणश्चेष्टानृत्यन्तिदेवतायुतैः ॥ सर्वै
रपियुगांतितुकौतुकात्तत्रभद्रवत् ॥ १७ ॥ ॥ ब्राह्मणाञ्जुः ॥ ॥ नवयंदेवनृत्यामःस्ववशनैवदेव
ताः ॥ आनंदंशृणुवक्ष्यामःसर्वनृत्यस्यकारणम् ॥ १८ ॥ ऋषिमंकणकोनामप्राचीतीरंसमाश्रितः ॥
तस्यशाकरसोजातःकरेदर्भविपाटिते ॥ १९ ॥ तत्प्रभावाज्जगत्सर्वंप्रनृत्यतिचराचरम् ॥ तस्माद्वारय
भद्रंतेस्वयंगत्वाचतंमुनिम् ॥ २० ॥ यावन्नगिरिशृंगाणिनपतन्तिधरातले ॥ नृत्यजन्तिचमर्यादांनिजां
चमकरालयाः ॥ २१ ॥ नपतन्तिमहावृक्षाःस्थलान्नप्रद्रवंतिच ॥ तच्छ्रुत्वापद्मजःप्राहसमीपस्थंमहेश्व

पु० मा०
॥१२॥

रम् ॥ २२ ॥ घूर्जटेत्वंमुनिंगत्वाशीघ्रनृत्यात्निवारय ॥ ततोब्राह्मणरूपेणतंगत्वाप्राहशंकरः ॥ २३ ॥
भोभोतापसकिंनृत्यंत्वंकरोषिविगर्हितम् ॥ तपःक्षयकरंतस्मात्परित्यज्यसुदूरतः ॥ २४ ॥ ब्राह्मणोयो
त्रलास्येनतेनकृत्वासजीवती ॥ निरयंयात्यऽसंदेहब्रह्मकर्मविगर्हितः ॥ २५ ॥ ॥ मंकणकउवाच ॥
किंनपश्यसिविप्रेन्द्रकराच्छाकरसोद्भवः ॥ तपसोहिप्रभावेननिष्क्रांतःसिद्धलक्षणः ॥ २६ ॥ नाहंरागा
न्नचोन्मादान्ननृत्यर्थंद्विजोत्तम ॥ नचलोभेनतपसोनाशोयेनप्रजायते ॥ २७ ॥ योनृत्यतिमुदाविप्रो
भक्त्याचपरयायुतः ॥ तस्यावलोकनान्मुच्येद्ब्रह्मापिचनसंशयः ॥ २८ ॥ तच्छ्रुत्वाशंकरस्तूर्णंपश्य
तस्तस्यतन्मुनेः ॥ तर्जन्याताडयामासस्वांगुष्ठंप्रहसन्निव ॥ २९ ॥ ततोभस्मविनिष्क्रांतंप्रभूतंहि
मपांडुरम् ॥ येनतद्भूतलंकृत्स्नंतत्क्षणात्पांडुरंकृते ॥ ३० ॥ ततःप्रोवाचतंविप्रःपश्यमेभस्मनिर्गतम्
॥ अंगुष्ठाग्रान्ननृत्यामितथाप्यहमृषीश्वर ॥ ३१ ॥ एतत्प्रमाणस्त्वंविप्रस्वलपेशाकरसेपिच ॥ प्रनृत्य
सिविनिष्क्रांतेतन्नैतत्तवयुज्यते ॥ ३२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तं दृष्ट्वामहदाश्चर्यंसमुनिर्विस्मया
न्वितः ॥ चिंतयित्वाथसुचिरंज्ञात्वातंवृषभध्वजम् ॥ ३३ ॥ ततःप्रोवाचसाष्टांगंप्रणिपत्यकृतांजलिः ॥
कृत्यंदेवत्रिनेत्रैतन्नान्यस्यास्तिजगत्रये ॥ शक्तिरेषाकराग्रस्यभस्माकर्षतियःप्रभुः ॥ ३४ ॥ ॥ श्री

अ०
८

॥१२॥

रुद्रउवाच ॥ ॥ ज्ञातोऽस्म्यऽहं त्वया विप्र नान्यो मां वेति कश्चन ॥ तस्माद्वागात्मकं नृत्यं तपो विघ्नकरं त्य
ज ॥ ३५ ॥ एतदर्थं महं प्राप्नो ज्ञात्वा त्वानृत्य तत्परम् ॥ वरं वरय भद्रं ते न वृथा दर्शनं मम ॥ ३६ ॥ ॥
मंकण उवाच ॥ ॥ एष एव वरोऽस्माकं यत्र दृष्टो महेश्वरः ॥ योगिभिर्ध्याननिरतैर्न दृश्य सि हि कर्हि चित् ॥
॥ ३७ ॥ स्वप्नेऽपि तव देवेश दर्शनं दुर्लभं नृणाम् ॥ दृष्ट्वाऽपि च महायज्ञैः सर्वसंपूर्णदक्षिणैः ॥ ३८ ॥ ॥
श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ तथापि याचमानायमतो मुनिवरोत्तम ॥ वरो भिवांच्छितोऽस्माकं दर्शनं सफलं कुरु
॥ ३९ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ अवश्यं यदि देयो मे वरो देव वरस्त्वया ॥ तदेतज्जायतां कृत्स्नं यस्त्वां वक्ष्या
म्यहं विभो ॥ ४० ॥ कार्तिक्यां शुक्लपक्षे तु कार्तिके मासि यो नरः ॥ प्राचीक्षेत्रं समागत्य स्नात्वा संतर्पयेत्पितृ
न् ॥ ४१ ॥ तस्य स्यात्त्वत्प्रसादेन सर्वपातकसंक्षयः ॥ त्वया च सर्वदा स्थेयमत्रैव सुरसत्तम ॥ ४२ ॥ तथामे
तपसो नाशो न वृथा स्यात्सुरेश्वर ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ संप्राप्ते दिवसे विप्र द्वादशी संज्ञिके ध्रुवम् ॥ शुक्लका
र्तिकमासस्य स्थितिर्मेत्रं भविष्यति ॥ ४३ ॥ न च ते तपसो हानिर्नृत्यादस्माद्भविष्यति ॥ येन स्नानकरिष्यं
ति प्राच्यां मे श्रद्धया न्विताः ॥ ४४ ॥ द्वादश्यां कार्तिके मासे शुक्लपक्षे द्विजोत्तम ॥ सप्तजन्मकृतं पापं तेषां या
स्यति संक्षयम् ॥ ४५ ॥ स्वल्पमात्रमपि स्वर्णं यत्र दास्यंति मानवाः ॥ स्वर्णयज्ञस्य मेघस्य फलं प्राप्स्यंति ते

पु० मा०
॥१३॥

द्विज ॥ ४६ ॥ भोजनं यत्र दास्यंति वस्त्रं श्रद्धा समन्वितम् ॥ रोमसंख्यानि ते स्वर्गे विशिष्यंति युगानि च ॥
॥ ४७ ॥ तस्मावस्त्रान्नदानं च देयं रौप्यं च कांचनम् ॥ स्वल्पदानमपि प्राह महाफलप्रदं द्विज ॥ ४८ ॥ करि
ष्यंति द्विजो भक्त्या यश्चात्र शतरुद्रियम् ॥ समुक्तैः सकलैः पापैर्निर्मलः स्यात्तु तत्क्षणात् ॥ ४९ ॥ गायत्रीं श
तमेकाग्र्यो यो त्रस्नात्वा जपिष्यति ॥ जन्ममृत्युजरा मुक्तः स शिवं प्रतियास्यति ॥ ५० ॥ प्राची सरस्वती तीरे
यः प्राणान्सं त्यजिष्यति ॥ सोऽपि आत्मकृतात्पापात्सम्यग्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ५१ ॥ अपि कीटपतंगायै पश
वः पक्षिणो मृगाः ॥ तेऽप्यत्र मृत्युमापन्नाः प्रयास्यंति परांगतिम् ॥ ५२ ॥ धर्मात्तावापि पासात्ता प्राची ये स लि
लेचये ॥ स्नापयिष्यंति तेऽप्यस्मिन् प्रयांति परमांगतिम् ॥ ५३ ॥ सूत उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्र चा
दर्शनं गतः ॥ सोऽपि मं कणको नृत्यं त्यक्त्वा तेऽपे महत्तमः ॥ ५४ ॥ तपस्तत्र तपस्तप्त्वा किंचित्कालं समाहि
ताः ॥ तेनैवापि शरीरेण शिवसायुज्यतां गतः ॥ ५५ ॥ वरदेशांतरस्थोऽपि यस्तदाश्रमिणं मृडम् ॥ स्नात्वा
पश्येत्स्पृशेद्वापि सद्यो मुच्येत दंगजात् ॥ ५६ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पुष्करमाहात्म्ये प्राचीमहिमावर्णनं नामाऽ
ष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमं कणको नृत्यात् निवृत्ते तदनंतरम् ॥ यज्ञः पैतामहो वृद्धिं जगामेष्टप्रदो नृणाम् ॥

अ०
९

॥१३॥

॥ १ ॥ ब्रह्माश्चर्यसमोपेतो बहुदानसमन्वितः तत्रैकेन द्विर्जेद्रेण वर्तमानेन यौवने ॥ बटुना यत्कृतं कर्म तच्छृ
णु ध्वं द्विजोत्तमाः ॥ २ ॥ जलसर्प्यं समादाय ज्येष्ठकुंडाद्भयानकम् ॥ सिचिक्षेप सदेतत्र बहूनां ब्राह्मणां
तिके ॥ ३ ॥ ततः सडिं डिभस्तूर्णभ्रममाण इतस्ततः ॥ त्रासयामास विप्रांस्तान्संसर्कां यज्ञकर्मणि ॥ ४ ॥
अथ होतृस्थितं प्रेक्ष्य दीर्घसत्रसमुद्भवे ॥ ससर्पो वेष्टयामास तस्या गात्रं समंततः ॥ ५ ॥ न च चालस्य च स्था
नात्प्रायश्चित्तविभीषया ॥ प्रोचुस्ते सततं सत्रं भयेन न्यस्रलोचनाः ॥ ६ ॥ हाहाकारो महान् यज्ञे एतस्मिन्नं
तरे द्विजाः ॥ तस्मात्सदसि विप्राणां विषमाहिप्रशंकया ॥ ७ ॥ तस्य पुत्रो विनीतात्मा मित्रावरुणकर्मणि ॥
संस्थितस्तेन संदृष्टः पिता सर्पातिवेष्टितः ॥ ८ ॥ ज्ञात्वा तच्चेष्टितं तस्य बटोः सर्पं प्रति द्विजाः ॥ सशापक्रोधं
युक्तस्ततस्तं पुरतः स्थितम् ॥ ९ ॥ यस्मात्पापत्वया सर्पः क्षिप्तः सदसि दुर्मते ॥ तस्माद्भवद्भुतं सर्पो मम वा
क्यादनंतरम् ॥ १० ॥ ॥ बटुक उवाच ॥ ॥ हास्येन जलसर्पो यमं यामुक्तो ब्रलीलया ॥ न ते तातं समु
द्दिश्य तत्किमांशपसि द्विज ॥ ११ ॥ एतस्मिन्नंतरे तस्य गात्रं मुक्त्वा सपन्नगः ॥ जगामान्यत्र तस्यापि संत्रा
सः समपद्यत ॥ १२ ॥ सोपि सर्पत्वमापेदे सनातनसुतो बटुः ॥ दुःखशोकसमायुक्तो ब्राह्मणैः परिवारितः ॥
॥ १३ ॥ अथ गत्वा भृगोः पार्श्वं बाष्पाकुलितलोचनः ॥ प्रोवाच गद्गदं वाक्यं प्रणिपातपुरःसरम् ॥ १४ ॥

पु० मा०
॥१४॥

सनातनसुतश्चास्मिपौत्रश्चपरमेष्ठिनः ॥ शप्तस्तवसुतेनाथच्यवनेनमहात्मना ॥ १५ ॥ निर्दोषोब्राह्मण
श्रेष्ठतस्माच्छापात्प्ररक्षताम् ॥ तद्धुत्वावचनंप्राहरुपाविष्टोभृगुःस्वयम् ॥ १६ ॥ अयुक्तविहितंवत्सय
च्छप्तोयंत्वयाद्रिजः ॥ नमांघर्षयितुंशक्तोविषाढ्योपिभुजंगमः ॥ १७ ॥ किंपुनर्जलसर्पोयंनिर्विषोरज्जु
सन्निभः ॥ नमामुद्दिश्यमुक्तोयंसर्पस्तेनद्विजन्मना ॥ शापमोक्षंकुरुष्वस्यतस्माच्छीघ्रंद्विजन्मनः ॥
॥ १८ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ यदित्यजतिमर्यादामब्धिशैत्यंव्रजेद्रविः ॥ उष्णत्वंचक्षपानाथतन्मे
स्यादनृतंवचः ॥ १९ ॥ तद्धुत्वानिश्चयंतस्यस्वयमेवपितामहः ॥ तत्रायातःस्थितोयत्रसपौत्रःसर्परूप
घृक् ॥ २० ॥ प्रोवाचनविषादस्तेपुत्रकार्यःकथंचन ॥ यत्सर्पत्वमनुप्राप्तःशृणुयावद्वचोमम ॥ २१ ॥
पुरासंस्मृकामोहेनागानांनवमंकुलम् ॥ तद्भविष्यतितेपश्चात्समर्यादंधरातले ॥ २२ ॥ मंत्रौषधियुतान्
पुंसांनपीडामाचरिष्यासि ॥ संप्राप्स्यसिपरांपूजांसमस्तेजगतीतले ॥ २३ ॥ अस्त्यत्रमुमुचंतोयं
यज्ञपर्वतरोधसि ॥ मयाचमनयोग्यंतत्स्वयमेवविनिर्गतम् ॥ २४ ॥ तत्रस्थस्यतपस्थस्यनागःकर्कोट
कोनिजाम् ॥ तवदास्यतिसत्कन्यांततःसृष्टिर्भविष्यति ॥ २५ ॥ नवमस्यकुलस्यात्रसमर्यादस्यभूतले ॥
श्रावणेऋणपक्षेऽनुसंप्राप्तेपंचमीदिने ॥ २६ ॥ संप्राप्स्यसिपरांपूजांधरण्यांतवत्कुलम् ॥ अद्यप्रभृति

अ०
९

॥१४॥

कुण्डनागतीर्थमिति श्रुतं ॥ २७ ॥ ख्यातियास्यति भूपृष्ठे सर्वपातकनाशनम् ॥ येन स्नानं करिष्यति संप्राप्ते पंचमीदिने ॥ २८ ॥ पूजयिष्यंति ये पश्चात् तेलमिष्यंति वांछितम् ॥ पुत्रकामा च यानारी पंचम्यां भास्करोदये ॥ २९ ॥ करिष्यति तथा स्नानं फलहस्ता सुभक्तिः ॥ सा प्राप्स्यति वरं पुत्रं वंशवृद्धिकरं समम् ॥ ३० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवं प्रवदतस्तस्य ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ अन्ये नागाः समायातास्तत्र यज्ञे निमंत्रिताः ॥ ३१ ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैव पुण्डरीकः कृशोदरः ॥ कंबलाश्च तरौ नागौ शेषः स्तार्क्षक एव च ॥ ३२ ॥ ते सर्वे प्रणिपत्योचैः प्रोचुर्देवं पितामहम् ॥ तवादेशाद्वयं प्राप्ता यज्ञे तत्र प्रपितामह ॥ ३३ ॥ पातालाद्वायुना हूताः सर्व एव निमंत्रिताः ॥ त्वत्सहायार्थमादेशं दीयतां नः पितामह ॥ येन कुर्मो वयं शीघ्रं भृत्यत्वं ते समाश्रिताः ॥ ३४ ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥ साहायमेतदस्माकं भवदीयं महोरगाः ॥ गतास्ते न वंशं शीघ्रं नागराजस्य पर्वते ॥ ३५ ॥ नामतीर्थे ततस्थे यंसर्वैर्यत्न समाश्रितैः ॥ यः कस्मिन्मय ज्ञे त्रदुष्टभावं समाश्रितः ॥ ३६ ॥ समागच्छंति विघ्नाय भक्षणीयः स सत्वरम् ॥ राक्षसो वा पिशाचो वा भूतो वामानुषोऽपि वा ॥ ३७ ॥ एतद्वै कृतमन्नागामय ज्ञस्य रक्षणम् ॥ कृते स्मिन्नथ यूयं वै श्रावणे नागसप्तमाः ॥ ३८ ॥ पंचम्यां कृष्णपक्षस्य तत्र पूजामवाप्स्यथ ॥ ये च यंति महाभागा वाल्मीकिं भवतां नराः ॥

पु० मा०
॥ १५ ॥

श्रावणेऋष्णपंचम्यांतेषु युष्मद्भयं न हि ॥ ३९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ बाढमित्येव ते प्रोचुर्नमस्कृत्य पि
तामहम् ॥ सनातनसुतोपेतानागास्तीर्थययुस्ततः ॥ ४० ॥ ततः प्रभृतिततीर्थनागतीर्थमिति स्मृत
म् ॥ सर्वकामप्रदं भक्त्या नराणां स्नानकारिणाम् ॥ ४१ ॥ यस्तत्र कुरुते स्नानं सकृच्छ्रद्धा समन्वितः ॥
तत्र यच्छ्रुतिमिष्टान्नं द्विजानां सज्जनैः सह ॥ ४२ ॥ पूजयित्वा सनागेंद्रान् सनातनपुरःसरान् ॥ सप्तजन्मां
तरं यावत्तावत्स्थानमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥ भूतप्रेतपिशाचानां डाकिनीनां विशेषतः ॥ न च्छिद्रं न च रोगा
स्युर्व्याधिर्न चारिपोर्भयम् ॥ ४४ ॥ यश्चैतच्छुणुयाद्भक्त्या वाच्यमानं द्विजोत्तमैः ॥ सोऽपि संवत्सरं यावत्प
न्नगैर्न च दंश्यते ॥ ४५ ॥ सर्पदष्टस्य यश्चैतत्पुरतः पठते द्विजः ॥ नागतीर्थस्य माहात्म्यं कालदष्टोऽपि जीव
ति ॥ ४६ ॥ पुस्तके लिखितं यत्र गानतीर्थसमुद्भवम् ॥ माहात्म्यं तिष्ठते यत्र सर्पस्तत्र न तिष्ठति ॥ ४७ ॥
इति श्रीपद्मपुराणे पुष्करमाहात्म्ये नागतीर्थमहिमावर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥
॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवं स दिवसो विप्राद्वितीयो मखसंभवः ॥ अतिक्रान्तो द्विजेंद्राणां सत्तानां यज्ञकर्म
णि ॥ १ ॥ तृतीयेऽथ दिने प्राप्ते त्रयोदश्यां द्विजोत्तमाः ॥ प्रातः स्नानं समासाद्य सर्वे ते ज्येष्ठपुष्करे ॥ २ ॥
ततः प्रोचुः समागत्य दीक्षितं प्रापितामहम् ॥ अत्रारण्ये त्रयोदश्यां किंतीर्थं बहुपुण्यदम् ॥ ३ ॥ मध्याह्न

अ०
१०

॥ १५ ॥

सेवनंयत्रवयंकुर्मःपितामह ॥ ब्राह्मणानामिदंवाक्यंश्रुत्वातानाहपद्मजः ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
अत्रास्तिपश्चिमेभागेखर्जूरीवनमध्यगः ॥ संगमःसर्वपापघ्नःप्राचीनंदासरस्वती ॥ ५ ॥ यस्तत्रकार्तिकेशु
क्लेत्रयोदश्यांसमाहितः ॥ स्नानमाचरतेमर्त्यःसगच्छतिपरांगतिम् ॥ ६ ॥ यस्तत्रकुरुतेश्राद्धंतस्मिन्नह
निमानवः ॥ कुलानितारयेत्सप्तसोतीतान्यात्मनासह ॥ ७ ॥ धेनुंयच्छतिविप्राययस्तुतत्रसमाहितः ॥
सर्वोपस्करसंयुक्त्वांसभूयोत्रजायते ॥ ८ ॥ तत्रधेनुर्विशेषेणदातव्याद्विजसत्तमाः ॥ धेनुरूपायतो नंदान
दीत्वंसमुपागता ॥ ९ ॥ यावंतिधेनुरोमाणितावंतःपुरुषान्निजान् ॥ तारयेत्पुरुषस्तत्रभविष्यान्विगतान
पि ॥ १० ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ प्रहृष्टमनसःसर्वेगता
नंदांसरस्वतीम् ॥ ११ ॥ तत्रस्नात्वापितृन्सर्वान्संतर्प्यविधिपूर्वकान् ॥ जरुशायिनमालोक्ययज्ञवाटं
पुनर्गताः ॥ १२ ॥ चक्रुश्चयज्ञकर्माणिक्रमेणतदनंतरम् ॥ वेदोक्तेनविधानेनप्रीणनायदिवौकसाम् ॥
॥ १३ ॥ वपनंश्मश्रुकेशानानंकर्तव्यंद्विजोत्तमाः ॥ पुष्करेमनुजैर्यस्मात्तत्रनित्यंविधेर्मखम् ॥ १४ ॥
विष्णुब्रह्मादिदेवानांप्रसादाश्चपदेपदे ॥ लिंगानिचद्विजश्रेष्ठा अवच्छन्नानिपुष्करे ॥ १५ ॥ योजनाभ्यं
तरेतस्माद्द्वपनंगूप्यरेतसी ॥ मलानिजनितान्यत्रकार्याणिचमहात्मभिः ॥ १६ ॥ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणे

पु० मा०
॥ १६ ॥

पुष्करमाहात्म्येनंदासरस्वतीस्तवोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ सूतपुत्रत्वयाप्रोक्तायेयंनंदासरस्वती ॥ धेनुरूपानदीभूतातत्कथंसापुराभव
त् ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतांवःकथयिष्यामिकथांपातकनाशिनीम् ॥ श्रवणादपिविप्रेन्द्र
नंदानदिसमुद्भवा ॥ २ ॥ आसीत्प्रभञ्जनोनामराजापरमधार्मिकः ॥ ब्रह्मण्यश्चशरण्यश्चदेवाद्विजपरायणः
॥ ३ ॥ नदुर्भिक्षंनदारिद्र्यंनव्याधिर्दुःखवेदना ॥ परःपराभवोनैवतस्मिन्शासतिमेदिनाम् ॥ ४ ॥ कदा
चिन्मृगयांगंतुंक्षेत्रंधर्मसमाश्रितः ॥ खर्जुरीवनमासाद्यपरिवभ्रामचापधृक् ॥ ५ ॥ अथदूरात्समालोक्य
मृगींबालकवत्सकाम् ॥ स्तनंशिशोःप्रयच्छंतींविश्वस्तामकुतोभयाम् ॥ ६ ॥ सातेननिहतादूरात्शरे
णानतपर्वणा ॥ आकर्णपूरितेनाशुविशिखेनोदरांतिके ॥ ७ ॥ सोपिबाणोमृगींभित्वाप्रविवेशधरातले ॥
टंकारंसुमहत्कुर्वन्बल्मीकमिवपन्नगः ॥ ८ ॥ अथात्मानंहतंमत्वारुधिराक्ताचसामृगी ॥ दिशोविलोकया
मासखर्जुरीवनसंश्रिता ॥ ९ ॥ पुरुषंचापपाणिंचतेजसासर्वतोवृतम् ॥ घातकंतंविदित्वाथप्राणैःकंठगतै
रपि ॥ १० ॥ साप्रोवाचमृगीतत्रवाणीगद्गदयागिरा ॥ ॥ मृग्युवाच ॥ ॥ किमिदंपातकंपापत्वया
कृतंकुबुद्धिना ॥ ११ ॥ याहतास्मिसुविश्वस्ताबालपुत्रामहेषुणा ॥ नाहंशोचामिचात्मानंयत्पंचत्वमुप

अ०
११

॥ १६ ॥

स्थिता ॥ १२ ॥ तंपुत्रंशोचयाम्येनंक्षीरपानंप्रजीवनम् ॥ नाद्यापितृणमश्रातिबालकोयंममोद्भवः ॥
॥ १३ ॥ तस्मादस्यापितेपापंभविष्यतिमयासह ॥ तस्मात्त्वयाकृतंहेतदुभाभ्यांवधमेवच ॥ १४ ॥
तस्मादत्रवनेव्याघ्ररूपस्त्वंहिभविष्यसि ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वातुमहाशापंसराजाव्याकु-
लेंद्रियः ॥ १५ ॥ प्रोवाचतामृगींगत्वाचापंक्षित्वाधरातले ॥ स्वधर्मेवर्तमानंमांदोषहीनंवनेचरी ॥ १६ ॥
कस्माच्छापासिकिंपापात्नविभेषिकथंचन ॥ आखेटकविनोदायमृगाःमृष्टाःस्वयंभुवा ॥ १७ ॥ पशव-
श्चापियज्ञार्थंश्रुतिरेषापुरातनी ॥ १८ ॥ अहंप्रभंजनोराजासूर्यवंशसमुद्भवः ॥ तस्माद्रक्षस्वपापान्मां-
प्रमाणंयदितेमृगि ॥ १९ ॥ ॥ मृग्युवाच ॥ ॥ सत्यमेतत्त्वयाप्रोक्तंमृगाःमृष्टाःस्वयंभुवा ॥ क्ष-
त्रियाणांवधार्थायपरितोषविधिःस्मृतः ॥ २० ॥ शयानंव्याधिनाग्रस्तंतृषार्तंजलसंश्रितम् ॥ स्तनपा-
नपरंचैवमैथुनासक्तचेतसम् ॥ २१ ॥ हत्वामृगंभवेत्पापीक्षत्रियोनात्रसंशयः ॥ तस्मात्त्वंकाननेचात्रव्या-
घ्रोरौद्रोभविष्यसि ॥ २२ ॥ अन्यायेनहतापापयदहंक्षत्रियाधम ॥ राजोवाच ॥ ॥ यद्येवंकुरुमैभूयःशापः-
स्यांतोमहामृगि ॥ अन्यायिनोपिपापस्यप्रणामस्तेकृतोमया ॥ २३ ॥ ॥ मृग्युवाच ॥ ॥ यदाप-
श्यसिरार्जेद्रकाननेत्रसमागताम् ॥ भ्रमंतींनंदिनींघेनुंगोरूपस्यपुरःसराम् ॥ २४ ॥ तयासहसमासाद्यसं

पु० मा०
॥१७॥

वादं धर्मसूचकम् ॥ संप्राप्स्यसिततो मुक्तिं व्याघ्रत्वान्नात्र संशयः ॥ २५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एव
मुक्त्वा मृगी प्राणान्न तत्याजसाद्विजोत्तमाः ॥ तत्क्षणात्सोपिराजेंद्रो व्याघ्रत्वं समपद्यत ॥ २६ ॥ जघान
चमृगान्यन्यान् शबरांश्च विशेषतः ॥ तथा ग्राम्यान् पिपथून् दृष्टिगोचरमागतान् ॥ २७ ॥ जगाम सुमह
त्कालः संख्यया परिवर्जितः ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य वने तस्मिन् समागतम् ॥ २८ ॥ गोपंगोपिजनाकीर्णं
गोकुलं गौगणाकुलं ॥ नानावर्णकसंघातैर्धावमानैरितस्ततः ॥ २९ ॥ शोभनंगोपगोपीनां गीतनृत्यैः समं
ततः ॥ अथ वासितमात्रे तु गोकुले तत्र कानने ॥ ३० ॥ गोवृंदानि दिशो भेजुः सत्वरं तृणवांछया ॥ गोवृज
स्याथ चैकस्य मुख्यभूताति सुंदरी ॥ ३१ ॥ घंटालंकृतकंठाचनं दिनीनाम गौर्द्विजाः ॥ अच्छिन्नतृणवां
छंती यूथं त्यक्त्वानिजंततः ॥ ३२ ॥ परिवभ्राम वेगेन खजूरिव न मध्यगा ॥ एतस्मिन्नंतरे दृष्टातेन व्याघ्रेण
साद्विजाः ॥ ३३ ॥ क्षुत्क्षामेन सुरौद्रेण निजाश्रमस्थितेन च ॥ तां दृष्ट्वा सहसा प्राप्तां प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥
॥ ३४ ॥ पर्यधावत्सवेगेन पादमुद्यमदक्षिणम् ॥ सा दृष्ट्वा तमनुप्राप्तं मृत्योर्विक्रमिवापरम् ॥ ३५ ॥ संस्मा
रगोकुले संस्थं वत्सकं सुतवत्सला ॥ चकार विविधान् दीनान् प्रलापान् दुःखसंयुतान् ॥ ३६ ॥ बाष्पपूर्जै
क्षणादीनानि रुत्साहाच जीविते ॥ तां दृष्ट्वा दुःखसंयुक्तां दीनां विलपतिं मुहुः ॥ ३७ ॥ प्रोवाच क्रोधसंयुक्तो

अ०
११

॥१७॥

व्याघ्रोरौद्रतरंवचः ॥ ॥ व्याघ्रउवाच ॥ ॥ किंवृथाक्रंदसोधेनोप्रलापैर्विविधैःकृतैः ॥ ३८ ॥ सांप्रतं
जीवितं नास्ति प्राप्तायास्तं ममांतिकम् ॥ अद्य तृप्तिकरिष्यामि तव मांसैर्बुभुक्षितः ॥ ३९ ॥ पिपासां ना
शयिष्यामि रुधिरेणात्मनस्तथा ॥ तस्मात्स्मरह्यभीष्टं स्वं देवतां हृदिसंस्थिताम् ॥ ४० ॥ सुदृष्टं कुरु स
त्यं च यावन्न प्रहरामिते ॥ ॥ धेनुरुवाच ॥ ॥ नाहं मृगेंद्रशोचामि जीवितं क्षणभंगुरम् ॥ आत्मीयगो
कुले बद्धं बालं शोचामिव त्सकम् ॥ ४१ ॥ क्षीराहारं लघुं मार्गमक्षेपंतं मुहुर्मुहुः ॥ तस्माद्यदि महाभाग ममादे
शं प्रयच्छसि ॥ ४२ ॥ तद्गत्वाथ व्रजं शीघ्रं परिष्वज्य त्वस्वत्सकम् ॥ आघ्राय मूर्ध्नि दत्वा च शिक्षां स्वतनयं
तथा ॥ ४३ ॥ आगच्छामि द्रुतं भूयस्तव पार्श्वे मृगाधिप ॥ ददामि भक्षणार्थं ते ततो निजकलेवरम् ॥ ४४ ॥
अनेककर्मणा व्याघ्रविहितेन भवेन्मम ॥ सुकृतार्थं न संदेहो मरणं त्वत्प्रसादतः ॥ ४५ ॥ ॥ व्याघ्रउवाच ॥
कथं तं त्वद्दृष्ट्वा पुनरेव ममांतिकम् ॥ मरणाय यतो नास्ति लोके प्राणसमं भयम् ॥ ४६ ॥ तावद्ब्रह्मभतां या
ति धनपत्नी सुतादिकम् ॥ यावत्प्राणभयं न स्यात्तत्प्राप्तिस्तु विषायते ॥ ४७ ॥ ॥ धेनुरुवाच ॥ ॥
सत्यमेतन्महाभाग नास्ति प्राणसमं भयम् ॥ शपथैरागमिष्यामि तस्मान्मुंच विभोद्य माम् ॥ ४८ ॥ व्याघ्र
उवाच ॥ ॥ कीदृशाः शपथा धेनो यैः कृत्वा त्वंसमेष्यसि ॥ अत्र मे कौतुकं भूरितस्माच्छीघ्रं प्रकीर्तय ॥

पु०मा०
॥१८॥

॥ ४९ ॥ ॥ धेनुरुवाच ॥ ॥ यत्पापं ब्रह्महत्यायां मातृपित्रोश्च बंधने ॥ तेनाहं व्याघ्रलिप्यामिनाग
च्छामि पुनर्यदि ॥ ५० ॥ अग्निदायिनो यत्पापं यत्पापं गरदायिनाम् ॥ तेनादाव्या ॥ ५१ ॥ यस्त्रीन्ह
लेबलीवर्दानयुनक्ति क्षतधीपुमान् ॥ तेन पापेन ॥ ५२ ॥ पूर्णमास्याममावास्यां यस्यान्मैथुनभाक् न
रः ॥ तेन पापेन ॥ ५३ ॥ श्राद्धं कृत्वा पुनर्भुक्त्वामैथुनं यो धिसेवते ॥ तेन पापेन ॥ ५४ ॥ स्वा
मिद्रोहे च यत्पापं यत्पापं वेदविक्रये ॥ तेन पापेन ॥ ५५ ॥ विश्वासघातकानां च कृतघ्नानां च यद्भवेत् ॥
तेन पापेन ॥ ५६ ॥ गोविक्रये च यत्पापं यत्पापं सोमविक्रये ॥ तेन पापेन ॥ ५७ ॥ कन्यायाविक्रये
पापं यत्पापं चौर्यकर्मणि ॥ तेन पापेन ॥ ५८ ॥ भर्तृरिजीवितयानारीव्रतोपासनतत्परा ॥ तेन पापेन ॥
५९ ॥ पशुपालनयुक्तास्य वैश्यस्य स्याद्विपातकम् ॥ तेन पापेन ॥ ६० ॥ दौर्भाग्यवन् हि दग्धा
पियापतिद्रोष्टिकामिनी ॥ तेन ॥ ६१ ॥ संध्योपासनहीनस्य यत्पापं स्याद्विजन्मनः ॥ तस्य पा ॥
॥ ६२ ॥ द्विजभक्तिविहीनस्य यद्वैश्वद्रस्य पातकम् ॥ तेन पापेन ॥ ६३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
एवं सप्तपथं श्रुत्वा धेनोर्व्याघ्रो द्विजोत्तमाः ॥ विस्मयेन समायुक्तस्ततः प्रोवाच सादरम् ॥ ६४ ॥ यद्येवं ब्र
जशीघ्रत्वं भूयस्त्वं निजगोकुले ॥ पश्य पुत्रनिजं गत्वास्तनपानेनियोजय ॥ ६५ ॥ समागच्छ पुनः शीघ्रं स

अ०
११

॥१८॥

त्यं कृत्वा पुरःसरम् ॥ मां वेत्सियदि धेनो त्वं मूढोऽसौ वंचितो मया ॥ ६६ ॥ मिथ्यावादेन रक्षित्वानि जान
प्राणान्न खाद्युधात् ॥ सत्येनार्कः प्रतपति सत्ये लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ ६७ ॥ सागरः सत्यमाश्रित्य मर्यादां न
व्यतिक्रमेत् ॥ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ ६८ ॥ कौतुकात् सर्वे देवैः प्राक् विशेषार्थं महात्मभिः ॥
ततो धिक्त्वमापेदे सत्यमेकं समाहितः ॥ ६९ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य तस्मात्सत्यं न संत्यजेत् ॥ ॥ सूत उ
वाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा सा तथैत्युक्त्वा तमनुज्ञाप्य सत्वरम् ॥ ७० ॥ जगाम व्रजमुद्दिश्य पुत्रदर्शनलालसा ॥
अथाकाले च संप्राप्ता दृष्ट्वा श्रुकलिताननाम् ॥ ७१ ॥ लेलिहानां युतां प्राह किंचित्क्षुब्धेन चेतसा ॥ ७२ ॥ किं वा त्वं
च समायाता दिवाप्यद्य त्वरां चिता ॥ एकाकिनी परित्यज्य यूथमश्रुकलानना ॥ ७३ ॥ ॥ धेनुरुवाच
॥ पिब वत्सस्तनं तावद् वृत्तांतं यदि पृच्छसि ॥ अद्यैकं दिवं संप्राप्तस्तनं कस्ते प्रदास्यति ॥ ७४ ॥ अद्याहं
मृगराजेन भ्रममाणा वनांतरे ॥ संप्राप्ता क्षुत्परीतेन मुक्ता च शपथैः कृतैः ॥ ७५ ॥ भूयस्तत्रैव यास्यामि स यत्र पि
शिताशनः ॥ तिष्ठते मार्गमाणो मां क्षुधाविष्टो वनांतरे ॥ ७६ ॥ त्वयापि पुत्रनारण्ये यूथं त्यक्त्वा निजं क्वचित् ॥
एकाकिनाटनीयं च जिह्वालौल्येन चेतसा ॥ ७७ ॥ यानि कानि च दुःखानि देहिनां व्यसनानि च ॥ तानि लौ
ल्या प्रजायंते जिह्वेच्छा य विशेषतः ॥ ७८ ॥ यद्यहं तृणलौल्येन नैकागच्छामि दूरतः ॥ निजं यूथं परित्य

पु० मा०
॥१९॥

ज्यकिमापद्यभयंभवेत् ॥ ७९ ॥ जिह्वालौल्येप्रसक्तानांजलमध्यविनाशिनाम् ॥ मीनानामिवजंतूनाम
चित्त्योजायतेवधः ॥ ८० ॥ तस्मादूरतरंवत्साविषमत्वंविशेषतः ॥ परित्याज्यंततोदूरात्प्राणत्यागेपिसं
स्थिते ॥ ८१ ॥ सर्वोपीन्द्रियलौल्येनलोकोययातिसंक्षयम् ॥ तैर्जितैर्विजितंकृत्स्नंलोकद्वयमपि
स्फुटम् ॥ ८२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ यद्येवंशपथैःप्राप्तासकाशान्मांसभोजनात् ॥ त्वंतिष्ठतदहंमा
तर्गमिष्यामितदंतिकम् ॥ ८३ ॥ समांभक्षतुक्षुक्षामस्तवस्थानेनखायुधः ॥ मातृभक्तिपराणांचयाग
तिःसाममैवतु ॥ ८४ ॥ कोर्थःपुत्रेणजातेनयःप्राप्तव्यसनान्नगुरुत् ॥ समुद्धरतिवैशक्त्यापरित्यज्यापिजी
वितम् ॥ ८५ ॥ नास्तिगंगासमंतीर्थनास्तिविष्णुसमःसुरः ॥ नास्तिविद्यासमंदानंनास्तिमातृसमोगुरुः
॥ ८६ ॥ त्वयाविरहितस्यापिमममृत्युरसंशयः ॥ स्तनपानंविनामातःसंभविष्यंतिसांप्रतम् ॥ ८७ ॥
त्वमद्यदिनमामंबतत्रत्वंप्रेषयिष्यसि ॥ स्वयंतत्रगमिष्यामित्वयासहनसंशयः ॥ ८८ ॥ त्वयासहविनष्ट
स्यनशोच्यंमरणंमम ॥ कीर्तिदंघर्मदंचैवत्वद्वियोगविनाशनम् ॥ ८९ ॥ ॥ धेनुरुवाच ॥ ॥ त्वमेक
स्तनुजोमह्यंकुलतंतुर्नचापरः ॥ तवच्छेदेनवंशस्यच्छेदोभवतिपुत्रक ॥ ९० ॥ वंशच्छेदेनहानिःस्यात्
पितृणांस्वर्गवासिनां ॥ अपिसत्कर्मकतृणांतस्मान्मैवव्रजहिमाम् ॥ ९१ ॥ यदिमामन्यसेपुत्रगुरुत्वंकुरु

अ०
११

॥१९॥

मेवच ॥ गृहेतिष्ठस्वयंपुत्रकुरुवृद्धियशोचिताम् ॥ ९२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वातुसावत्संभू-
ध्रिचाघ्रायभूरिशः ॥ स्तनपानेसुसंयोज्यप्रस्थिताकाननंप्रति ॥ ९३ ॥ ततःसानंदिनीमार्गेगच्छमाना
सुदुःखिता ॥ देवतास्ताःसुतंमह्यंरक्षंतुवनसंस्थितम् ॥ ९४ ॥ यदास्याद्यौवनोपेतःपुत्रोमेसमदोद्धतः ॥
विचरिष्यत्यरण्येषुरक्ष्यःसर्वसुरैस्तुसः ॥ ९५ ॥ सत्यवाक्यंपुरस्कृत्ययेनसत्येनसत्वरम् ॥ अहंव्रजामितत्रै-
वयत्रव्याघ्रोभविष्यति ॥ ९६ ॥ तेनसत्येनपुत्रस्यममबालस्यगोकुले ॥ भवंतुश्वापदाःसर्वेसम्यग्रूपा-
नसंशयः ॥ ९७ ॥ एवंप्रलपमानासानंदिनीद्विजसत्तमाः ॥ संप्राप्तागोकुलंयत्रभ्रममाणावनांतरे ॥ ९८ ॥
तत्रगत्वाथवृत्तांतंकथवित्वातुकृत्स्नतः ॥ आत्मीयसखिसंघस्यततोभूयोभ्यभाषत ॥ ९९ ॥ हेचंपेसुप्रभे-
दामेवसुधारेघटप्रभे ॥ सुशोभेसुगतेरक्तेयुक्तशृंगेस्तवोत्कटे ॥ १०० ॥ सर्वाभिःकरणीयमेवचःश्रुत्वाखि-
लंततः ॥ सखिभावंसमाश्रित्यस्नेहोस्ति यदिमांप्रति ॥ १ ॥ अनाथोवत्सकोयोमेबद्धस्तिष्ठतिगोकुले ॥
स्तनपानादिभिःकृत्यैःसर्वाभिश्चित्यएवसः ॥ २ ॥ गच्छमानोन्ययूथेषुयुद्धयमानोवृषैःसह ॥ निवार्यः
संप्रयत्नेनपरधेनुमपिव्रजन् ॥ ३ ॥ ॥ सरयुऊचुः ॥ ॥ नतत्रयुज्यतेगंतुंतवनंदिनिपुत्रकम् ॥ अ-
तृणादंपरित्यज्यसमाश्रित्यकृतंवचः ॥ ४ ॥ असत्यमपिसंश्रुत्यप्राणारक्ष्याःप्रयत्नतः ॥ विवेकिभिर्यतः

पु० मा०
॥ २० ॥

प्रोक्तं वाक्यमेतन्महर्षिभिः ॥ १०९ ॥ ननर्मयुक्तं वचनं हि नस्ति न स्त्रीषुराज्येन विवाहकाले ॥ प्राणात्यये
जीवितसंश्रये त्रपंचानृतान्यादुरपातकानि ॥ ६ ॥ तस्मादागच्छ गच्छामः स्वव्रजं संहितामम ॥ निजपु
त्रं समाश्रित्य पश्य सौख्यं तदुद्भवम् ॥ ७ ॥ ॥ नंदिन्युवाच ॥ ॥ यदेतद्विषयैः प्रोक्तमनृतं यावदेवाहि ॥
प्राणात्यये समुत्पन्ने तत्र स्वार्थोपयुज्यते ॥ ८ ॥ अपि वर्षस्य स्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ घृताः प्राणाः
पुनस्त्याज्यायतो न स्युः स्थिराश्च ते ॥ ९ ॥ जलबुद्बुदसंकाशे विद्युच्चलति चंचले ॥ चले त्रजीविते कस्मा
त्सत्यहीना भवाम्यहम् ॥ ११० ॥ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्ममृतस्य च ॥ तस्मादपरिहार्ये र्थे नास्मि
न्सत्यं त्यजाम्यहम् ॥ ११ ॥ ॥ सख्युवाच ॥ ॥ नंदिनी त्वं नमस्कार्यायैव धर्मधुरंधरा ॥ सत्यमार्गं
मसाश्रित्य केवलं परितप्यासि ॥ १२ ॥ तस्मात्सत्यस्य माहात्म्यं न ते पापं भविष्यति ॥ अनेनैव हि सत्येन द्र
क्ष्यसि त्वंसुतं पुनः ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा त्रसाताभिर्गोभिर्गैर्नंदिनी तथा ॥ एतान्सर्वाननुज्ञाप्य प्रस्थिता
व्याघ्रमंतिकम् ॥ १४ ॥ व्याघ्रोऽपि तां समा लोक्य संप्राप्तां सत्यवादिनीम् ॥ पश्चात्तापसमायुक्तमात्मान
मपगर्हयत् ॥ ११५ ॥ धिक्मां दुष्कृतकर्मणं सदा प्राणिवधेरतम् ॥ अस्याः सत्यं समा लोक्य यज्जीवामित
दद्भुतम् ॥ १६ ॥ सहस्रं भरते कश्चित् शतमन्ये दशापरे ॥ मम त्वकृतपुण्यस्य स्वेदं चापि दुर्भरम् ॥ १७ ॥

अ०
११

॥ २० ॥

केचिदानायसंस्तृष्टाधन्याश्चतपसेपरे ॥ केवलंप्राणिनाशायप्रभुनाहंविनिर्मितः ॥ १८ ॥ अन्यज
न्मरुतैःपापैरिमांयोनिंसमाश्रितः ॥ नवेदायकृतिंभूयःकांप्रयास्याम्यतःपरम् ॥ १९ ॥ तस्मा
त्प्राणांत्स्यजिष्यामिक्त्वाप्रायोपवेशनम् ॥ येनभूयो नगच्छामि कुयोनिं पापगर्हिताम् ॥ २० ॥ अ
हंप्रभंजनोनामराजासूर्यान्वयोद्भवः ॥ मृग्याःशापेनसंप्राप्तोव्याघ्रयोनिमिमां तदा ॥ २१ ॥ त
यामृग्याचमेदत्तंशापानुग्रहकारकम् ॥ नंदिन्यादर्शनाद्धेतोर्मुक्तपापोभविष्यसि ॥ २२ ॥ सेयंचा
पिनसंदेहोनंदिनीसमुपस्थिता ॥ ममशापविनाशायस्मृतिर्मेयेनसंस्मृता ॥ २३ ॥ एवंविचित्य
मानस्यतस्यप्राप्ताचनंदिनी ॥ ध्यायमानाहरिंचित्तेमोक्षमार्गप्रदायकम् ॥ २४ ॥ ततःप्रोवाचहृष्टांगी
तंव्याघ्रंस्मितपूर्वकम् ॥ भीतिदंमृदुभिर्वाक्यैःपुरस्तादुपविश्यच ॥ १२५ ॥ एषाहंव्याघ्रसंप्राप्ताकृत्यं
क्त्वापुरःसरम् ॥ तेप्रसादात्सुतंदृष्ट्वापरिलिह्यचमूर्द्धनि ॥ २६ ॥ सखीनामर्पयित्वाचस्तनंदत्वायथेच्छ
या ॥ शिक्षांचविविधांक्त्वाकृतसत्यत्वमागता ॥ २७ ॥ अधुनास्वेच्छयातृप्तिंयथेच्छात्वंतथाकुरु ॥
रक्तेनचप्रभूतेनतर्पयंस्त्वंचपाक्षिणः ॥ २८ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाव्याघ्रःप्रोवाचसादरम् ॥ कृतांजलि
पुटोभूत्वाप्रणिपत्यमुहुर्मुहुः ॥ २९ ॥ अहंप्रभंजनोनामराजासूर्यान्वयोद्भवः ॥ मृग्याःशापेनसंप्राप्तःपाप

पु०मा०
॥ २१॥

योनिमिमांशुभे ॥ ३० ॥ शापस्यास्यविनाशायतयाप्रोक्तंचमांप्रति ॥ याचमानस्यदीनस्यसांप्रतंवां
छितंशुभे ॥ ३१ ॥ यदावचनसंस्थस्यनंदिनीचनरोत्तम ॥ आगमिष्यतिराजेंद्रभ्रममाणायथेच्छया ॥
॥ ३२ ॥ तदातयाकृतालापोमुक्तलापोभविष्यसि ॥ संप्राप्स्यसिपरंश्रेयस्तयासर्वंनसंशयः ॥ ३३ ॥
नूनंसानंदिनीनामत्वंधेनुरसिशोभने ॥ शापांतोयेनमेजातःप्राप्तास्मृतिरनुत्तमा ॥ ३४ ॥ तस्माद्गच्छ
निजंभूयोगोकुलेपुत्रवल्लभे ॥ नास्तिसत्यवतांलोकेकथंचिद्व्यसनाद्भयं ॥ ३५ ॥ धन्यंतद्भोकुलेभद्रेगोपो
धन्यतमश्चयः ॥ यत्रत्वंसंस्थितानित्यंयश्चत्वांपरिरक्षति ॥ ३६ ॥ एवंपुत्रवदमानश्चत्यक्त्वाव्याघ्रतनुं
दा ॥ नृपहृपंसमासाद्यततःप्रोवाचतांतदा ॥ ३७ ॥ मयाकृतंमहत्पापंव्याघ्ररूपेणशोभने ॥ निहताः
प्राणिनोनेकेविप्राःशूद्राश्चतुर्विधाः ॥ ३८ ॥ कालेननिहताभद्रेवंशोमेनिधनंगतः ॥ अन्येचव्यत्ययेजाताः
पार्थिवाबलदार्पिताः ॥ ३९ ॥ तस्माद्भद्रेमहाभागेममधर्मस्यलक्षणम् ॥ येनमेजायतेशीघ्रंसर्वपापस्य
संक्षयः ॥ १४० ॥ त्वंवेत्सिनिखिलधर्मयदाज्ञानंपरिस्फुटम् ॥ पूतस्तेशपथैर्भद्रेधर्मद्वारेणयेकृताः ॥
॥ ४१ ॥ नंदिन्युवाच ॥ ॥ तपःकृतेप्रशंसंतित्रेतायांयज्ञमेवच ॥ द्वापारेतीर्थयात्रांचदानमेकंकलौ
युगे ॥ ४२ ॥ सर्वेषामेवदानानामेतद्दानंप्रशस्यते ॥ सर्वेषामेवर्जतूनामभयंयत्प्रदीयते ॥ ४३ ॥ अ

अ०
११

॥ २१॥

हिंसकानिचभूतानियोहिंसतिसनिर्दयः ॥ तिर्यग्योनिसमायातःसतैर्भूयोपिवध्यते ॥ ४४ ॥ तस्माद्यद
भयंदानंदत्वासर्वेषुजंतुषु ॥ त्यक्त्वालोभादिकान्दोषान्विष्णुध्यानपरोभव ॥ ४५ ॥ संप्राप्स्यसिपरांसिद्धिं
सत्यमेतन्मयोदितम् ॥ ममापिचस्मृतिर्जातासांप्रतंनिजसत्तम ॥ ४६ ॥ शापदोषेणसंप्राप्तागोजातिंचा
प्यहंतथा ॥ अहंसरस्वतीनामनंदान्नैलोक्यविश्रुता ॥ ४७ ॥ विश्वामित्रस्यशापेनगवांयोनिंसमाश्रि
ता ॥ राजोवाच ॥ ॥ कोपराधस्त्वयातस्यविहितोयेनशोभने ॥ तिर्यग्योनिमनुप्राप्तासर्वमेविस्तरा
द्वद ॥ ४८ ॥ ॥ घेनुरुवाच ॥ ॥ ममोपकंठमासाद्यकुरुक्षेत्रेनरोत्तम ॥ वसिष्ठश्चाश्रमंचक्रेविश्वामि
त्रश्चसन्मुनिः ॥ ४९ ॥ ताभ्यांपरस्परंस्पर्धामहतीतपसःकृता ॥ यस्याःकृतेमहद्वैरंप्राणांतिकमुपस्थि
तम् ॥ १५० ॥ ततःप्रोवाचमांकुद्धोविश्वामित्रोमहातपाः ॥ वसिष्ठंजलवेगेनस्नातुकाममिहान
य ॥ ५१ ॥ येनत्वंविकलंतंचस्त्रोतैरुभयपूरितै ॥ घातयित्वामहावेगेस्वमाश्रममुपागतं ॥ ५२ ॥
अथोक्तःसमयाभूयोनाहंद्विजवधोद्यमम् ॥ करिष्यामिमुनिश्रेष्ठःसोपिविप्रोदुरत्यय ॥ ५३ ॥ ततःक्रुद्धे
नचोक्तास्मिनकृतंयन्मयोदितम् ॥ त्वयातत्प्राप्यमद्राक्यातिर्यग्योनिंविगर्हिताम् ॥ ५४ ॥ तंशापंचसमा
साद्यमयासंप्रार्थितोमुनिः ॥ शापांतायमुनिश्रेष्ठो न प्रसादमथागतम् ॥ ५५ ॥ ततोहंदुःखिताप्राप्तायत्रदे

पु०मा०
॥२२॥

वःपितामहः ॥ पितामहेनराजेन्द्रचाश्रुपूर्णाकुलेक्षणा ॥ ५६ ॥ कथितंशापवृत्तांतंविश्वामित्रसमुद्भवम् ॥
श्रुत्वासर्वमशेषेणनिर्दोषत्वंतथात्मनः ॥ ५७ ॥ तथाहंतेनचोक्तास्मिमादुःखंकुरुपुत्रिके ॥ नतत्प्रशस्यतेकर्तुं
कथंचिद्वाक्यमन्यथा ॥ ५८ ॥ तस्माद्गोरूपमासाद्यकिंचित्कालंधरातले ॥ त्वंतिष्ठशापविलयंयतःस
र्वाषुयोनिषु ॥ ५९ ॥ पूजनीयास्तिगौर्यस्मात्पितृदेवहविःप्रदा ॥ अस्तिमेदयितंतीर्थपुष्करंनामभूत
ले ॥ ६० ॥ तस्यास्तवसमावासस्तत्रभद्रेभविष्यति ॥ यदाप्रभंजनोराजाव्याघ्रत्वंसमुपागतः ॥ ६१ ॥
करिष्यतित्वयासार्द्धसंवादंधर्मसंभवम् ॥ तदातवतथातस्यद्वयोःशापस्यसंक्षयः ॥ ६२ ॥ भविष्यतिनसं
देहःसत्यमेतन्योदितम् ॥ ततःपरंमहाभागेतत्रत्वमपराङ्मुखी ॥ ६३ ॥ गमिष्यसिविनाशायसर्वपापस्य
देहिनाम् ॥ प्राचीसरस्वतीतत्रतेकरिष्यतिसंगमम् ॥ ६४ ॥ तीर्थाशेषसमोपेताविशेषात्पावनायच ॥ य
स्तत्रसंगमेपुण्येत्रयोदश्यांसमाहितः ॥ ६५ ॥ करिष्यतिनरःस्नानंस्यातिपरमांगतिम् ॥ पितृपिंडप्र
दानंयस्तेकरिष्यतिसंगमे ॥ संप्राप्स्यतिफलंसर्वपितृमेधसमुद्भवम् ॥ ६६ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवं
सावदमानापिसलिलत्वमुपागता ॥ नंदिनीसापिगौर्जातामत्स्यकच्छपसंकुला ॥ ६७ ॥ सोपिराजास
माकर्ण्यदृष्ट्वाचाद्भुतमुत्तमम् ॥ तस्यास्तंसंगमंप्राप्यसरस्वत्यास्तुपुण्यदम् ॥ ६८ ॥ कृत्वाश्रमपदंपुण्यं

अ०
११

॥२२॥

तपस्तेपेपरंततः ॥ गतश्चपरमांसिद्धिं त्रिदशैरपि दुर्लभा ॥ ६९ ॥ सस्वल्पेनापि कालेन जरामरणवर्जित
म् ॥ एवं सानंदिनीनाम्नानंदालोके प्रकीर्तिता ॥ ७० ॥ यस्यासंदर्शनेनापि नरः पापात् प्रमुच्यते ॥ एतद्वः
सर्वमाख्यातं नंदामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ७१ ॥ यच्छ्रुत्वापि नरः पापात् मुच्यते दिनसंभवात् ॥ ७२ ॥
इति श्रीपद्मपुराणे पुष्करमाहात्म्ये नंदिनीवृत्तकथनं नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥
॥ सूत उवाच ॥ ॥ चतुर्थे दिवसे विप्रास्ते प्रोक्ता ब्रह्मणा स्वयम् ॥ मध्याह्ने सेवनं चाद्य चतुर्दश्यां समाहि
तैः ॥ १ ॥ अजोगंधपदे कार्यं वचनान्मम सांप्रतम् ॥ कार्तिकस्य सिते पक्षे चतुर्दश्यां समाहितैः ॥ २ ॥
स्नानं कृत्वा हृदे पुण्ये प्रपश्येद्योजगंधकम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ३ ॥ यस्तत्र कुरुते
श्राद्धं पितृश्रद्धासमन्वितः ॥ स तारयेत्पितृन्मर्त्यो नरकादपि सत्वरम् ॥ ४ ॥ यस्तत्र कपिलान्दद्याद्ब्राह्म
णाय जितात्मने ॥ स तारयेदतीतानां पुरुषाणां शतत्रयम् ॥ ५ ॥ तस्यैव पश्चिमे भागे तुंगशृंगसमाश्रित
म् ॥ पर्वतस्य महादेवं स्वर्णचूलमिति श्रुतम् ॥ ६ ॥ यस्तं पश्यति तत्रैव स्नात्वा पुण्यतमे हृदे ॥ न स प
श्यति भूयोऽपि गर्भवासं विगर्हितम् ॥ ७ ॥ यस्तत्र त्यजते प्राणान् भृगुपाते च मानवः ॥ स पार्थिवीं तनून्त्य
क्त्वानान्यज्जन्म समाप्नुयात् ॥ ८ ॥ तथा तत्रास्य देवस्य छाग रूपस्य शूलिनः ॥ पदमुत्तरदिग्भागे सर्व

पु० मा०
॥२३॥

पातकनाशनम् ॥ ९ ॥ यस्तुस्नात्वाशुचिर्भूत्वागंधपुष्पानुलेपनैः ॥ पूजयेत्फलवस्त्रैश्चनैवेद्यैर्धूपदीप
कैः ॥ १० ॥ सर्वाङ्घ्रितानलभेत्कामान्सदाजन्मनिजन्मानि ॥ अत्रश्लोकाःपुरागीतास्तथादेवेनविष्णु
ना ॥ ११ ॥ स्नात्वातत्रहृदेषुण्येदृष्ट्वामाहेश्वरंपदम् ॥ स्वर्णचूलंसमालोक्यकिंमर्त्यैःपरितप्यते ॥
॥ १२ ॥ तस्माद्गच्छतविप्रेन्द्रास्तत्रशीघ्रंसमाहिताः ॥ १३ ॥ स्नात्वादेवसमालोक्यपूजयित्वाचतत्पदम् ॥
अभ्येत्यचपुनःकर्मयान्निकंकुरुताखिलाः ॥ १४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ सत्यंतद्वचनंश्रुत्वासर्वेतेद्विजसत्तमाः
॥ ज्येष्ठकुंडेपुरास्नात्वाप्रातःसंप्रस्थितास्ततः ॥ १५ ॥ अजोगंधहृदेस्नात्वाततोदृष्टेश्वरेश्वरम् ॥
अजोगंधंतदाप्रस्थंस्वर्णचूलंसुदुर्गमम् ॥ १६ ॥ पदंमाहेश्वरंदृष्ट्वापूजयित्वाचभक्तिः ॥ सत्वरंपुष्क
रेप्राप्ताभूयोपिमखमंडपे ॥ १७ ॥ कृतकृत्याःप्रहृष्टास्तेतेजसापरिवारिताः ॥ चक्रुस्तत्रक्रियाःसर्वामखे
पैतामहखिलाः ॥ १८ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेषुष्करमाहात्म्येअजोगंधमाहात्म्यंनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२
॥ ऋषियञ्जुः ॥ ॥ अजोगंधःकथंदेवःसंजातःसमहेश्वरः ॥ कस्मिन्कालेपदंदत्तंतत्रतेनमहात्मना ॥
॥ १ ॥ तथातत्रगिरेःशृंगेसदेवःस्वर्णचूलिकः ॥ केनसंस्थापितःसर्वविस्तरात्सूतनोवद ॥ २ ॥ ॥
सूतउवाच ॥ ॥ प्रश्नभारोमहानेषभवद्भिःसमुदाहृतः ॥ तथापिकीर्तयिष्यामिनमस्कृत्यपिनाकिन

अ०
१३

॥२३॥

म् ॥ ३ ॥ आसीत्पूर्वमहारौद्रोबाष्कलिर्नामदानवः ॥ अजेयःसर्वदेवानांमानुषाणांविशेषतः ॥ ४ ॥
तेनतत्रतपस्तप्तंपुष्करेद्विजसत्तमाः ॥ यावद्वर्षसहस्राणिदशब्राह्मणसत्तमाः ॥ ५ ॥ षष्ठान्नकालभोजी
चवत्सराणांमहासुरः ॥ सहस्राद्वितयंयावद्व्यायमानःपितामहम् ॥ ६ ॥ ततःशीर्णफलाहारस्तावत्का
लंबभूवसः ॥ षष्ठकालाशनःसम्यक्श्रद्धापूतेनचेतसा ॥ ७ ॥ ततःशीर्णानिपत्राणिषष्ठेकालेसदानवः ॥ भ
क्षयामासहृष्टात्माब्रह्माराधनतत्परः ॥ ८ ॥ सहस्रान्नितयंयावद्वर्षाणांद्विजसत्तमाः ॥ जलाहारोथसंवृ
त्तोयावत्कालंसमाहितः ॥ ९ ॥ वायुभक्षस्ततोयज्ञेसेवयन्वह्निपंचकम् ॥ ग्रीष्मेहेमंतकालेचसलिलंच
दिवानिशम् ॥ १० ॥ वर्षास्वाकाशशायस्यात्त्यक्त्वासर्वपरिग्रहम् ॥ एवंवर्षसहस्रांतेदशमेद्विजसत्त
माः ॥ ११ ॥ संप्राप्तेथगतस्तुष्टितस्यचैवपितामहः ॥ ततःप्रोवाचसंहृष्टतस्यसंदर्शनेस्थितः ॥ १२ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ बाष्कलेपरितुष्टोस्मिवरंवरयपुत्रक ॥ अवश्यंतेप्रदास्यामियद्यापिस्यात्सुदुर्लभम् ॥
॥ १३ ॥ ॥ बाष्कलिरुवाच ॥ ॥ सर्वासांदेवयोनीनांमानुषाणांविशेषतः ॥ यथाभवाम्यवध्यार्हत
थाकुरुपितामह ॥ १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सर्वासांदेवयोनीनांअद्यप्रभृतिदानव ॥ मानुषाणांवि
शेषेणत्वंचावध्योभविष्यसि ॥ १५ ॥ मत्प्रसादादसंदिग्धंसांप्रतंभुवनत्रये ॥ तस्मादेतत्तथेत्युक्त्वागृहंग

पु० मा०
॥२४॥

त्वानिजंपुनः ॥ १६ ॥ कुरुराज्यमहाभागभुंक्ष्वभौमान्मनोरमान् ॥ सतथेतिज्ञायप्रणिपत्यपितामहं
॥ १७ ॥ जगाममंदिरंहृष्टोनिजंब्राह्मणसत्तमाः ॥ व्रतंतेनगृहीतेनप्रतिष्ठेनगृहंप्रति ॥ १८ ॥ मयापि
तामहो नित्यंपुष्करारण्यवासिना ॥ दृष्ट्वाउत्संप्रभोक्तव्यंस्नात्वातत्रहृद्देशुभे ॥ १९ ॥ ततःस्वहर्म्यमा
साद्यवरःप्राप्तःपितामहात् ॥ योजातःकथयामाससुहृदांविस्तरेणसः ॥ २० ॥ ततस्तेदानवाहृष्टास्त
मूचुर्दितिनंदनम् ॥ यद्येवंशत्रुनाशायकिन्नयत्नोविधीयते ॥ २१ ॥ वयंज्येष्ठायतःश्रेष्ठाःसर्वेषांचदिवौ
कसां ॥ अद्यप्रभृतिगृह्णीमोयज्ञभागान्धरातले ॥ २२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ सतथेतिप्रतिज्ञायवा
ष्कलिर्दानवोत्तमः ॥ बाढमिति वचःप्रोक्ताचकारोद्यममुत्तम् ॥ २३ ॥ नाशायसर्वदेवानांप्रस्थितस्त्रिदि
वंप्रति ॥ मैत्र्येणमहतायुक्तश्चतुरंगेणतत्क्षणात् ॥ २४ ॥ द्रुतंचप्रेषयामासशक्रायतदनंतरम् ॥ परांपु
ष्टिचसंप्राप्तादानवाबलवत्तराः ॥ २५ ॥ त्रैलोक्येश्वर्यमासाद्ययुःसौख्यमनुत्तमम् ॥ २६ ॥ इतिश्रीप
द्मपुराणेषुष्करमाहात्म्येदानवोत्पत्तिर्नामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ त्रैलोक्यपदवींप्राप्यवाष्कलिर्दानवोत्तमः ॥ चकारविधिवद्राज्यंनयधर्मपुरःसरम् ॥
॥ १ ॥ नित्यंचपुष्करंगत्वाप्रपश्यतिपितामहम् ॥ स्नात्वातत्रहृद्देशुपुण्येयत्रतप्तपुरातपः ॥ २ ॥ त

अ०
१४

॥२४॥

तोविमानमासाद्यप्रयातित्रिदशालयम् ॥ शक्रोपिशंकरंनित्यंआराधयतिभक्तिः ॥ ३ ॥ भृत्यवत्सर्व
कृत्यानिकुर्वन्सतपआश्रितः ॥ ततोवर्षसहस्रांतेविज्ञप्तस्तेनसत्वरम् ॥ ४ ॥ प्रस्तावंश्रुतमासाद्यस्तु
त्वास्तोत्रैःपृथग्विधैः ॥ त्वयानाथेनदेवेशराज्यंमेदानवैर्हृतम् ॥ ५ ॥ यज्ञभागसमोपेतंविनिर्जित्यमहाह
वे ॥ तस्मात्कुरुप्रसादंमातंसूदयदितेःसुतम् ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसादात्पुनर्येनसंप्राप्स्यामिन्निविष्टपम् ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अवध्यःसर्वदेवानांसकृतःपद्मयोनिना ॥ ७ ॥ मानुषाणांचसर्वेषांशस्त्राणां
चतथैवच ॥ तस्मात्तवकृतेशक्रकृत्वाअजमयंवपुः ॥ ८ ॥ तंहनिष्यामिदैत्येद्रंमास्तुतेमानसोज्वरः ॥
सनित्यंपुष्करेयातिविमानवरमाश्रितः ॥ ९ ॥ एकाकीदर्शनार्थायदेवस्यपरमेष्ठिनः ॥ तत्रैवचहानिष्या
मिशृंगाग्राम्यामसंशयम् ॥ १० ॥ नान्यथातस्यनाशःस्यात्कथंचिदपिवासव ॥ एवमुक्त्वाततोदेवोवि
धायजमयंवपुः ॥ ११ ॥ कोपेनमहतायुक्तःप्रस्थितःपुष्करंप्रति ॥ सोपिदानवशार्दूलःसंप्राप्तस्तंहदं
ततः ॥ १२ ॥ स्नानार्थंपुरतोयावदजंपश्यतिदूरतः ॥ तं दृष्ट्वाचितयामासनेदृक्योनोभवेदजः ॥
॥ १३ ॥ पर्वतादधिकोन्नंदेवःकश्चित्समागतः ॥ छागरूपंसमालोक्यवधेयंनिशितैःशरैः ॥ १४ ॥
मांमेवास्यकरिष्यामिततस्तृप्तिमहासुरैः ॥ ॥ मंत्रिणऊचुः ॥ ॥ देवदानवमर्त्यानामवध्यस्त्वंपुराकृतः ॥

पु० मा०
॥ २५ ॥

॥ १५ ॥ ब्राह्मणाचतिरश्व्यानांतस्मान्माक्षिपसायकान् ॥ एवनूनंमहादेवोवासुदेवोथवाप्रभो ॥ १६ ॥
शक्रोवातवनाशायप्राप्तस्तद्गम्यतां गृहम् ॥ १७ ॥ ॥ बाष्कलिरुवाच ॥ ॥ नाहंरिपुंसमालोक्यनि
वर्तामिकथंचन ॥ विशेषात्पुष्करारण्येपुण्येस्मिन्पापनाशने ॥ १८ ॥ यद्येषविबुधःकश्चिद्दूषेणानेनसंग
तः ॥ तन्मेपुण्योदयोजातोहन्म्येनंनिशितैःशरैः ॥ १९ ॥ निष्कंटकंकरिष्यामित्रैलोक्यंसचराचरम् ॥
हत्वाविष्णुंचरुद्रंचशक्रंचतदनंतरम् ॥ २० ॥ मयाशक्रःपुरात्यक्तोवधःप्राप्तोविसंगरे ॥ घृणयाबांधवो
ह्येषसापत्नोयंततोमम ॥ २१ ॥ अथैवचअहंतावत्सवांछतिपुरंदरः ॥ तन्निर्देवंकरिष्यामिजनमद्यजम
त्रये ॥ पितामहंपारित्यक्त्वासत्यमेतन्मयोदितम् ॥ २२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवंप्रवदतस्तस्यदा
नवस्यद्विजोत्तमाः ॥ उत्कूर्दनमजश्चक्रेमेमेप्रोक्त्वामुहुर्मुहुः ॥ २३ ॥ उत्प्लुत्योत्पतितोयत्राशिलापृष्ठेस
छागलः ॥ पदानियत्रजातानितद्रूपाणिबृहन्तिच ॥ २४ ॥ दृश्यंतेद्यापिविप्रेन्द्राःप्रसिद्धानिजगत्रये ॥
यैर्दृष्टैरपिपापेनतत्क्षणान्मुच्यतेजनः ॥ २५ ॥ किंपुनःपूजितैःपुण्यैःश्रद्धापूतैर्नचेतसा ॥ तस्माद्दुष्कृति
नस्थानात्सदेवश्छागरूपधृक् ॥ २६ ॥ तस्मिन्शिलातलेमर्त्योभक्त्यास्तुवतितक्षणात् ॥ सनिरोगश्च
सर्वेषांआत्महापरमेश्वरः ॥ २७ ॥ उत्कूर्दमानमालोक्यअजंबाष्कलिनातदा ॥ समारोप्यधनुश्चैवशरांश्चै

अ०
१४

॥ २५ ॥

वविषोपमान् ॥ २८ ॥ अजोपिसदृशं मन्येतथाहर्षसमन्वितः ॥ बाणाभावेततोदैत्यः खड्गमादाय चर्मच ॥
॥ २९ ॥ प्रययौ सन्मुखस्तस्य तिष्ठतिष्ठेति चाब्रुवन् ॥ तमायां तं समुद्रिक्ष्य चर्मखड्गधरं तदा ॥ ३० ॥
वेगादभ्येत्य जग्राह शृंगाग्राम्यामजस्तदा ॥ शृंगकोटिप्रहारेण क्षिप्तांगोरुधिरप्लुतः ॥ ३१ ॥ गतासुः पाति
तो भूमौ छिन्नमूल इव द्रुमः ॥ तस्मिन्निपतिते भूमौ गतास्तत्रैव मन्त्रिणः ॥ ३२ ॥ गत्वा शीघ्रतरं स्वर्गे प्रोचुर
न्यान् महासुरान् ॥ केनापि छागरूपेण देवेनाथ निपातिते ॥ बाष्कलिः पुष्करारण्ये तच्छीघ्रं गम्यतामि
ति ॥ ३३ ॥ यावन्नायाति देवेशो देवसैन्यैः समावृतः ॥ आदित्यैर्वसुभिर्ऋद्भैर्विश्वेदेवैः सगुह्यकैः ॥ ३४ ॥ तच्छु
त्वादानवाः सर्वे वज्रपातसमं वचः ॥ पलायनकृतोत्साहादृष्ट्वा स्थानं सुदुस्त्यजम् ॥ ३५ ॥ विदार्य मेदि
नीं पृष्ठं पातालतलवासिनः ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ताः सर्वे देवाः सवासवाः ॥ ३६ ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा गता दै
त्यगृहांतिकम् ॥ हर्षेण महता युक्तभयं त्यक्त्वा च दूरतः ॥ स्वयं यत्र स्थितो देवश्छागरूपो महेश्वरः ॥ ३७ ॥
चक्रुस्तुतिं ततस्तस्य विनयावनतास्थिताः ॥ हर्षेण महता युक्ताः प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः ॥ ३८ ॥ जयदेव जया
जेयजय पापहर प्रभो ॥ जयसर्वग सर्वेश जयसर्वप्रद प्रभो ॥ ३९ ॥ जयमृष्टिकरा चित्यजयस्थितिकरा व्यय ॥
जयेजयकरा चित्यजयसूक्ष्मतपःक्षय ॥ ४० ॥ जयजन्मजरानाशविहीनजयशंकर ॥ जयसर्वविषादत्वंश

पु०मा०
॥ २६॥

शांकृतशेखरः ॥ ४१ ॥ जयत्र्यंबकलोकेशजयभूतिप्रियःप्रभो ॥ त्वमक्षपापभूतेशभूतभव्यप्रकाशकः॥
॥ ४२ ॥ त्वंब्रह्मा त्वंहरिःशक्रस्त्वंचंद्रस्त्वांदिवाकरः ॥ त्वमग्निस्त्वंजलंपृथ्वीस्त्वंवायुस्त्वंजगद्गुरुः ॥ ४३ ॥
किंचात्रबहुनोक्तेनयत्किंचिद्दृश्यतेभुवि ॥ स्वर्गेवाथचपातालेतत्सर्वंत्वन्मयंविभो ॥ ४४ ॥ यथाकाष्ठानि
गूढेनसर्वं व्याप्तं हविर्भुजा ॥ तिलंतैलेनचाज्येनदाधितद्वत्त्वयाजगत् ॥ ४५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ त
च्छ्रुत्वाशंकरप्राहपुरस्थंप्रपितामहम् ॥ तुष्टोहंतवलोकेशस्तोत्रेणानेनपद्मज ॥ ४६ ॥ वरंवरयदेवेशयद्यपि
स्यात्सुदुर्लभम् ॥ अवश्यंतेप्रदास्यामिवदशीघ्रंपितामह ॥ ४७ ॥ ॥ पितामहउवाच ॥ ॥ अवश्यं
यदिदेयोमेवरःपशुपतेत्वया ॥ एतन्मेपुष्करंतीर्थमेध्यंस्यात्स्वसमाश्रयात् ॥ ४८ ॥ एवमुक्तेततस्तेनब्र
ह्मणाद्रिजसत्तमाः ॥ निर्भयधरणीपृष्ठंतत्क्षणाल्लिंगमुत्थितम् ॥ ४९ ॥ ततस्तस्मिन्निजंगात्रमर्चयामा
सशोभनं ॥ प्रोवाचाथचतुर्वक्त्रंमेघगंभीरयागिरा ॥ ५० ॥ कार्तिकस्यसितेपक्षेचतुर्दश्यामहंसदा ॥ कै
लासादागमिष्यामिलिंगेस्मिन्नात्रसंशयः ॥ ५१ ॥ तथात्रैवचतुर्दश्यांशुक्लायांपद्मसंभव ॥ शेषकाले
त्वजोगंधच्छागजोत्रभविष्यति ॥ ५२ ॥ यस्तंभक्त्यासमोपेतःस्नात्वात्रचमहाहृदे ॥ आघ्रायमामकं
लिंगंपुष्पाद्यैःपूजयिष्यति ॥ ५३ ॥ बाल्येवयसियत्पापंवार्षिकेयौवनेपिवा ॥ सर्वंचतत्क्षणादेवनाशयि

अ०
१४

॥ २६॥

प्यत्यसंशयः ॥ ५४ ॥ अजगंधादिमंलिङ्गंअजोगंधमिति श्रुतम् ॥ विख्यातं त्रिषु लोकेषु प्रयास्यति न संश-
यः ॥ ५५ ॥ एतानि च पदान्यत्र मामकानि पितामह ॥ पूजयिष्यंति ये भक्त्या ते यास्यंति परांगार्ते ॥ ५६ ॥
॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स देवेश स्तस्मिंलिङ्गे निजं वपुः ॥ स्थापयित्वा चिरं नाम गतः स द्विजसत्त-
माः ॥ ५७ ॥ ततो देवगणाः सर्वे हर्षेण महतान्विताः ॥ तल्लिङ्गं पूजयित्वा थनमस्कृत्य मुहुर्मुहुः ॥ ५८ ॥
गतास्त्रिविष्टपंभूयः शक्रं कृत्वा पुरःसरम् ॥ यज्ञभागानि जाः प्राप्ता भूयोपि च यथापुरा ॥ ५९ ॥ एतद्वः सर्व-
माख्यातं यत्पृष्टोस्मि द्विजोत्तमाः ॥ अजोगंधस्य चोत्पत्तिस्तत्पादानां शुभावहा ॥ ६० ॥ कथा च कीर्ति-
ता सम्यक् श्रवणात्पापनाशिनी ॥ किंपुनः पूजनात्स्पर्शात् नमस्काराद्विशेषतः ॥ ६१ ॥ इति श्रीपद्मपु-
राणे पुष्करमाहात्म्ये अजोगंधोत्पत्तिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ यज्ञदिने प्राप्ते पंचमे द्विजसत्तमाः ॥ ऋत्विजः पद्मजं प्रोचुः प्रातः स्नात्वाद्यपुष्क-
रे ॥ १ ॥ अद्य संध्यादिकं देवकृत्वा यत्र पितामह ॥ कूर्मः शीघ्रं समाचक्ष्वं येन गच्छामहे वयम् ॥ २ ॥ ॥
॥ पितामह उ० ॥ ॥ अत्र मौनेन कर्तव्या त्रिपुष्करप्रदक्षिणा ॥ स्नानं च ब्राह्मणः श्रेष्ठाः क्रमशः पितृ तर्पणं ॥
॥ ३ ॥ तच्छ्रुत्वा धाद्विजैर्द्रास्ते तूष्णीं भूताः प्रदक्षिणाम् ॥ पुष्करत्रितये च कुर्यथोक्ताः पद्मयोनिना ॥ ४ ॥

पु० मा०
॥२७॥

यज्ञवाटंसमभ्येत्यपुनश्चकुर्मखक्रियाम् ॥ यायस्यपूर्वमुद्दिष्टासातथेतिक्रियाहिते ॥५॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
किमर्थं क्रियते तेषां पुष्कराणां प्रदक्षिणा ॥ मौनेन किं फलं तस्या विस्तरात्सूतकीर्तय ॥ ६ ॥ सूत उवाच ॥
पुरासीत्पार्थिवो नाम बृहद्रथ इति स्मृतः ॥ शरण्यश्च वदान्यश्च गौडदेशे समुद्रवः ॥ ७ ॥ स समेत्य सदा भ-
क्त्या सामात्यो ज्येष्ठपुष्करे ॥ सभार्यश्च ततश्च कुण्डत्रयं प्रदक्षिणम् ॥ ८ ॥ कार्त्तिक्यां मौनमास्थाय ददा-
ति श्रद्धयान्वितः ॥ यथोक्तविधिना स्नानं ततश्च पितृतर्पणं ॥ ९ ॥ नान्यच्च कुरुते किंचित्प्रोच्यमानोऽपि स-
द्विजैः ॥ ततो गच्छति राजेन्द्रभूयोऽपि द्विजसत्तमाः ॥ १० ॥ एकरात्रिं च मौनेन पौर्णमासी समुद्रवम् ॥ वर्षे-
वर्षे च भूपालो दूरादभ्येत्य यत्नतः ॥ ११ ॥ कुण्डत्रयेऽस्य मौनेन प्राकारप्रदक्षिणाम् ॥ अथ स्नात्वाथ राजा सौ-
पश्यन् वै मुनिसत्तमान् ॥ १२ ॥ उपविष्टांश्च विधिवद्देजाप्यपरायणान् ॥ मार्कण्डेयौ गालवश्च कौशिको भा-
र्गवस्तथा ॥ १३ ॥ तथान्ये शतशस्तत्र ब्रह्मणः पुरतः स्थिताः ॥ एतस्मिन्नंतरे राजा सोऽपि प्राप्तो बृहद्रथः ॥
॥ १४ ॥ कृत्वा त्रिपुष्करीयात्रां पिता महदिदक्षयः ॥ ततो ब्रह्माणमालोक्य संपूज्य प्रणिपत्य च ॥ १५ ॥ ब्रा-
ह्मणांस्तान्नमश्चक्रे जानुभ्यामवर्णागतः ॥ उपविष्टश्च तन्मध्ये विनयावनतस्थितः ॥ १६ ॥ अथ ते ब्रह्मणा-
श्च कुस्तस्याग्रे विविधाः कथाः ॥ राजर्षीणां पुराणानां दिवर्षीणां च भोजनाः ॥ १७ ॥ ततः प्राप्ते कथां ते च क-

अ०
१५

॥२७॥

स्मिश्चित्समहीपतिः ॥ पृष्ठस्तैर्ब्राह्मणैःसर्वैःकौतूहलसमन्वितैः ॥ १८ ॥ राजन्संदैवकार्तिक्यांसमागच्छ
सिपुष्करे ॥ पौर्णमास्यांपुनःप्राप्तःप्रगच्छसिगृहंप्रति ॥ १९ ॥ पंचरात्रमिहप्रोक्तायात्रापुष्करसंभवा ॥
करोषिसुसमृद्धोहितस्माद्वैकतमंदिनम् ॥ २० ॥ कस्मात्प्रदक्षिणांचैवन्यायतःपुष्करत्रये ॥ प्रकारोषि
महाराजपर्यन्तंसमाश्रितः ॥ २१ ॥ नतथादानरक्तस्त्वंनचदेवप्रपूजने ॥ नश्राद्धेनजपेहोमेपश्यामस्त
वसादरम् ॥ २२ ॥ तथाप्रदक्षिणांकृत्वापुष्करत्रितयस्यतु ॥ एवंन्नःकौतुकंभातिनचेद्बुद्धं प्रकीर्तय ॥
॥ २३ ॥ अवश्यंकारणंवेत्सित्वंप्रदक्षिणसंभवम् ॥ ॥ बृहद्रथउवाच ॥ ॥ एतन्मेपुष्करंगुह्यंयत्पृष्ठोहंद्वि
जोत्तमाः ॥ २४ ॥ तथाप्यद्यवदिष्यामिरहस्यंवानरक्ष्यते ॥ अहमासीत्पुराविप्राःपुष्करेत्वन्यजन्मनि ॥
॥ २५ ॥ भूकोनिर्धनतांप्राप्तःसर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ ततःकरोमिप्राणानांसर्वेषांपशुपालनम् ॥ २६ ॥ प्रा
णायत्राकृतेविप्राःसर्वेषांचविवर्जितः ॥ कस्यचित्वथकालस्यगौरिकासस्यलालसा ॥ २७ ॥ कस्यचिद्दुष्टवि
प्रस्यथितापुष्करपूर्वतः ॥ २८ ॥ तस्याःप्रदक्षिणाजाताभ्रमंत्याःपुष्करत्रये ॥ अथतस्याःसमायातः स्वा
मीरात्रौगृहेमम ॥ २९ ॥ रूपयत्परुषैर्वाक्यैर्धिक्षपापकिमिदंकृतम् ॥ नसमेताद्यमेधेनुसुखदोहाधटश्र
वा ॥ ३० ॥ तस्मादानयमेशीघ्रंयावद्वत्सोनपीड्यते ॥ नोचेत्प्राणान्रहरिष्यामितवप्रातर्नसंशयः ॥ ३१ ॥

पु०मा०
॥२८॥

एवमुक्त्वासमाकर्षन्समांक्रोशैस्तथाद्विजः ॥ ग्रहान्निसारयमासप्रहारैर्जज्जरीकृतः ॥ ३२ ॥ कार्तिकीदि
वसेतत्रसुस्नातंज्येष्ठपुष्करे ॥ बुभुक्षितंदयाहीनोभोज्यकालेषुसंस्थितं ॥ ३३ ॥ सचापिकौमुदीरात्रिः
पूर्णचंद्रेणशोभिता ॥ दिव्यवासाविनिष्क्रांतोवीक्ष्यमाणोगर्वापदम् ॥ ३४ ॥ दिवसाभ्यधिकाजातामम
पुण्योदयेतथा ॥ ततोमयापदंलब्धंतस्याधेनोःसमंततः ॥ ३५ ॥ भ्रममाणेनविप्रेद्राज्येष्ठपुष्करपूर्वतः ॥
॥ ३६ ॥ अथतस्यास्तुसंलग्नःप्रगच्छामिश्रैःश्रनैः ॥ किंचित्संतोषसंयुक्तःसंयोगैरितिचित्तयन् ॥
॥ ३७ ॥ पदंतत्रविनिष्क्रांतंपश्चिमेनद्विजोत्तमाः ॥ पुष्करत्रितयस्यापितस्याधेनोःपस्स्फुटम् ॥
॥ ३८ ॥ भ्रमताभ्रममाणाचस्वच्छयाद्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ तांचलगुटघातेनताडयित्वामुहुमु
हुः ॥ शुद्धमार्गैसमासाद्यसमानीतात्रिपुष्करैः ॥ ४० ॥ निवेदिताचविप्रस्ययस्यसाब्राह्मणोत्तमाः ॥ ततो
निजगृहंगत्वाक्षुत्क्षामःश्रमपीडितः ॥ ४१ ॥ कृतवान्भोजनंचैवदृष्ट्वादेवपितामहम् ॥ ततःकालेनसंजा
तंपंचत्वंमेद्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ तस्यधेनोश्चविप्रस्यतस्यापिचदुरात्मनः ॥ तत्प्रभावादहंजातो
गोडदेशेनराधिपः ॥ ४३ ॥ दशार्णाधिपतेःकन्यासापिजाताघटस्त्रवा ॥ साजाताममपत्नीचप्रद
क्षिणप्रभावतः ॥ ४४ ॥ सोपिमंत्रीसमुत्पन्नोब्राह्मणोममसांप्रतं ॥ ब्राह्मणस्यकुलेजातोममप्रेरणक

अ०
१५

॥२८॥

र्मणा ॥ ४५ ॥ स एव ब्राह्मणो मंत्री सेवं भार्या घटस्रवा ॥ सोर्ह वै शयो महामूंकः प्रदक्षिणप्रभावतः ॥
॥ ४६ ॥ जातिस्मृतित्रयाणां च संजाता तेन कर्मणा ॥ तथेयमुत्तमा जातिरैश्वर्येण समन्विता ॥ ४७ ॥
भक्तिबाह्या तदास्माभिर्विहिता त्रप्रदक्षिणा ॥ पुष्करत्रितये विप्रास्तथा लौल्यात्प्रमत्सरात् ॥ ४८ ॥ तद
हं स्मरमाणस्तु सभार्यो मंत्रिणा सह ॥ कार्तिकीदिवसे मौनी प्रकरोमि प्रदक्षिणाम् ॥ ४९ ॥ न करोमि च य
द्यात्रां पंचरात्रमिह द्विजाः ॥ तच्छुणुध्वं वदिष्यामि सर्वेषां च द्विजन्मनाम् ॥ ५० ॥ अत्र संख्याविहीनानि
तीर्थान्यायतनानि च ॥ लिंगानि मेदिनीपृष्ठे चिरालोपंगतानि च ॥ ५१ ॥ दिव्यदृष्ट्या प्रपश्यामितानि स
र्वाण्यहं द्विजाः ॥ नैरंतर्याणिसंस्थानि सर्वतश्च पदे पदे ॥ ५२ ॥ कृच्छ्रात्पदं प्रयच्छामि परिहृत्य च तानि वै
तथामूत्रपुरीषं च कथं कुर्यामहं द्विजाः ॥ ५३ ॥ पश्यमानो हि लिंगानि वासुदेवस्य कीर्तयः ॥ कालेन लोप
मापन्नानान्यत्किंचित्प्रयोजनम् ॥ ५४ ॥ एतद्गः सर्वमाख्यातं रहस्यं परमं यथा ॥ त्रिपुष्करस्य माहात्म्यं
प्रदक्षिणसमुद्भवम् ॥ ५५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥ प्र
प्रच्छुः सचिवंतच्च कौतुकाविष्टचेतसः ॥ ५६ ॥ वदभद्रकृते हर्म्ये यत्र स्थाने व्यवस्थितः ॥ किं गोत्रं किंच ते
नामकाशाखा प्रवराश्च के ॥ ५७ ॥ ततः सलज्जया युक्तः प्रोवाच तदनंतरम् ॥ गोत्रं च मम वासिष्ठं शाखामा

पु० मा०
॥२९॥

ध्यंदिनीस्मृता ॥ ५८ ॥ तथैकप्रवरस्तत्रनाममेशाकटायनः ॥ एतन्ममगृहंविप्राःकैलासशिखरोपमम् ॥
॥ ५९ ॥ स्थितं पश्चिमादिभागे देवस्य परमोष्ठिनः ॥ सांप्रतं ब्राह्मणः कश्चिद्गृहे तस्मिन् व्यवस्थितः ॥ ६० ॥
तृणविंदुरिति ख्यातः सोममन्वयसंभवः ॥ पौत्रो मे ब्राह्मणश्चेष्टवेदवेदांगपारगः ॥ ६१ ॥ तृणविंदुपिता चा
स्य मया जातो न संशयः ॥ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे तमानीय कुतूहलम् ॥ ६२ ॥ तृणविंदुं च प्रप्रच्छुः पितृपैता
महं पदम् ॥ तथानाम च शाखां च प्रवरं विस्मयान्विताः ॥ ६३ ॥ तेनापि च तथा प्रोक्तं मंत्रिणाय दुदाहृतम् ॥
तृणविंदुश्च विज्ञाय स्वैश्चिन्हैः प्रपितामहम् ॥ ६४ ॥ जानुभ्यामवनीं गत्वा प्रणाममकरोत्ततः ॥ प्रोवाच वि
नयोपेतो बाष्पगद्गदया गिरा ॥ ६५ ॥ पितामहोसि चेन्मह्यं त्वं तात वद मे धुना ॥ उपदेशं शुभं येन सिद्धिः स्यादा
वयोधुवम् ॥ ६६ ॥ ॥ मंत्र्युवाच ॥ ॥ एष एव त्वया देशो मदीयः पुत्रशोभनः ॥ अवश्यं करणीयश्च
श्रद्धासिवचो यदि ॥ ६७ ॥ कार्तिकीदिवसे प्राप्ते कुंडत्रयप्रदक्षिणा ॥ मौनेन च त्वया कार्या समंताज्ज्येष्ठ
पुष्करे ॥ ६८ ॥ ततः स्नानं गयाकूपे श्राद्धं कार्यं प्रयत्नतः ॥ येन मे स्याद्गतिर्दिव्या प्रदक्षिणकृता च मे ॥
॥ ६९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा च मंत्री च सराजा वैबृहद्रथः ॥ सा च पत्नी निरेंद्रस्य दशार्णाधि
पतेः सुता ॥ ७० ॥ तान् प्रणाम्याद्विजानन् सर्वान् अनुज्ञाप्य पृथक् पृथक् ॥ ततो जग्मुर्द्रिजश्रेष्ठाः स्वदेशं प्रति

अ०
१५

॥२९॥

सत्वरम् ॥ ७१ ॥ एतद्वःसर्वमाख्यातंप्रदाक्षिणसमुद्भवम् ॥ माहात्म्यंब्राह्मणश्रेष्ठाःसर्वपातकनाशनम् ॥
॥ ७२ ॥ यच्चैतच्छृणुयान्नित्यंश्रद्धापूतेनचेतसा ॥ सफलंस्नानजलेभेत्रिपुष्करसमुद्भवम् ॥ ७३ ॥ एत
स्मात्कारणान्मौनंक्रियतोद्विजसत्तमाः ॥ त्रिपुष्करेभ्रमाद्विश्वसंप्राप्तेकार्तिकीदिने ॥ ७४ ॥ इतिश्रीपद्मपु
राणपुष्करमाहात्म्येपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥
॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ त्वयासूतपुराप्रोक्तंसावित्रीनागताचयत् ॥ दीक्षाकालेततस्तेनब्रह्मणासास
माहता ॥ १ ॥ गोपजातास्वपत्न्यर्थयज्ञशालाश्रयाकृता ॥ किंकृतंवदसावित्र्यासपत्नीब्रह्मणोतिके
॥ २ ॥ श्रुत्वाप्राप्तावदप्राज्ञपरंकौतूहलंहिनिः ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पुलस्त्यस्यवचःश्रुत्वासावित्री
चत्वरान्विता ॥ ३ ॥ स्नानंचक्रेततोभूषांसम्यग्वस्त्रीजनोचिताम् ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तास्वयंगौरितिदं
तिके ॥ ४ ॥ तथालक्ष्मीचशक्राणीस्वधास्वाहाविभावरी ॥ अरुंधतीरतिःप्रीतीरंभादेविचरोहिणी ॥
॥ ५ ॥ वसुधाराक्षमापुष्टिस्तुष्टिर्मेधासरस्वती ॥ तथान्यादेवपत्नीथावनिताकद्रुपूर्विका ॥ ६ ॥ पू
र्णपात्रधराःसर्वाःसर्वगात्रविभूषिता ॥ साताभिःसहितादेवीप्रस्थिताब्रह्मणोतिके ॥ ७ ॥ हर्षेणमहतायु
क्तागीतवाद्यरवेणच ॥ यावत्संप्रस्थितातावन्नारदःसमुपस्थिताः ॥ ८ ॥ मयादेवीत्वयाहूतापुलस्त्येनततः
परम् ॥ स्त्रीस्वभावंसमाश्रित्यदीक्षाकालेपिनागता ॥ ९ ॥ ततोविधिसमादेशात्तत्रकृत्वाकृत्यका ॥

पु०मा०
॥ ३०॥

साचदेवीस्वयंतत्रविष्णुनाचानुमोदिता ॥ १० ॥ संस्तुताचवृषांकेनतथान्यैःस्वर्गवासिभिः ॥ यावद्
पवतीकन्यातावद्गोपसुताशुभा ॥ ११ ॥ ब्राह्मणैःसकलैस्तद्वद्विवाहेसंनियोजिता ॥ किंवातेबहुनोक्तेन
पत्नीशालासमावृता ॥ १२ ॥ मेखलायोजितातस्याःकट्यामंत्रपुरःसरा ॥ सांप्रतंतत्रदेवेशिवृत्तांतमिदमे
वहि ॥ १३ ॥ वर्ततेयन्मयादृष्टंनकदाचिद्धुतंशुभे ॥ एतज्ज्ञात्वाजगद्वात्रीयत्कार्यं तत्समाचर ॥ १४ ॥
अहंकोपाद्विनिष्क्रांतस्तांदृष्ट्वायज्ञमंडपे ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वाचतदादेवीसावित्रीदिजस
त्तमाः ॥ १५ ॥ प्रम्लानवदनाजातापद्मिनीवहिमागमे ॥ लतेवाच्छिन्नभूलावाचक्रीवाप्रियविच्युता ॥
॥ १६ ॥ शुचिज्येष्ठासुषादेषुसरसीवगतोदका ॥ प्रक्षीणचंद्रलेखेवमृगीवमृगवर्जिता ॥ १७ ॥ सेनेवगत
भूपालासतीविगतभर्तृका ॥ संशुष्कापुष्पमालेवमृतवत्सेवसौरभी ॥ १८ ॥ वैमनस्यंपरंजातानिश्चलत्व
मुपागता ॥ तांदृष्ट्वादेवपत्न्यस्ताजगदुर्नारदंतदा ॥ १९ ॥ धिक्धक्कलिप्रियोदेविब्रूतेसत्यानृतंवचः ॥
॥ २० ॥ अनेनकर्मणाप्राणानविभ्रत्येषसदामुनिः ॥ अहंन्यक्षेणसावित्रीपुराप्रोक्तामुहुर्मुहुः ॥ २१ ॥ ना
रदस्यमुनेर्वाक्यंनश्रद्धेयंत्वयाप्रिये ॥ यदिवांछसिसौख्यानिममजातानिपार्वति ॥ २२ ॥ नोचेत्तदुःखमस
ह्यंतेभविष्यतितवात्रवै ॥ ततःप्रभृतिनैवाहंश्रद्धेयस्यवचःक्वचित् ॥ २३ ॥ तस्माद्गच्छामहेतत्रयत्रातिष्ठ

अ०
१६

॥३०॥

तितेपतिः ॥ स्वयंदृष्ट्वाचतेभद्रेकर्तव्यंचसमंततः ॥ २४ ॥ नैवास्यवचनादत्रस्थातव्यं त्वत्प्रगम्यताम् ॥
॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ गौर्यास्तद्वचनं श्रुत्वा सा वित्री हर्षवर्जिता ॥ २५ ॥ प्रस्थिता मखमुद्दिश्य प्र
स्खलंती पदे पदे ॥ गीतमाभाति तत्रास्याः कर्णशूलं तथा द्विजाः ॥ २६ ॥ नृत्यं चैव तथा वाद्यं मृदंगानकपूर्व
कम् ॥ प्रेतसंदर्शनं यद्वत्तत्कृत्यं सामहासती ॥ २७ ॥ वीक्षितुं नैव शक्नोति गंतुमाना तथा ध्वरे ॥ शृंगारं च यथा
गारं मन्यते सा तमुत्थितम् ॥ २८ ॥ बाष्पपूर्णा क्षणादीना सा वित्री मुहुरुच्छ्वसन् ॥ ततः कृच्छ्रात्समासाद्य
शोचंति यज्ञमंडपम् ॥ २९ ॥ कृच्छ्रात्कारागृहं यद्वत्प्रेक्षंती यज्ञमंडपम् ॥ अथ दृष्ट्वा च संप्राप्ता सा वित्री यज्ञमं
डपे ॥ ३० ॥ तत्क्षणाच्च चतुर्वक्त्रः संस्थितो धोमुखस्तदा ॥ तथा शंभुश्च शक्रश्च वासुदेवस्तथैव च ॥ ३१ ॥
ये चान्ये विबुधास्तत्र संस्थिता यज्ञमंडपे ॥ ते च ब्राह्मणशार्दूलास्त्यक्तयज्ञक्रियास्तथा ॥ ३२ ॥ मूकीभा
वंगताः सर्वे भयसंत्रस्तमानसाः ॥ अथ संवीक्ष्य सा वित्री सपत्न्या सहितं तदा ॥ ३३ ॥ ब्रह्माणं कोपताम्राक्षी
वाक्यमेतदुवाच सा ॥ ॥ सा वित्र्युवाच ॥ ॥ किमेतद्युज्यते कर्तुं वददृढतमाकृते ॥ ३४ ॥ यदा वा
प्रोविपत्नी त्वमेनां गोपसमुद्भवाम् ॥ पक्षयोरुभयोर्यस्या असंख्याः पतयस्तथा ॥ ३५ ॥ शौचाचारपरित्य
क्ता धर्मकृत्यपराङ्मुखी ॥ पशूनामिव यो धर्मकृत्ये स्मरसमुद्भवे ॥ ३६ ॥ एतस्यामातृके पक्षे पैतृके चापि सं

पु०मा०
॥ ३१॥

स्मृतः ॥ यथाहिपशवोश्रंति तृणानि जलपादपात्र ॥ ३७ ॥ विष्मूत्रं केवलं च कुभारोद्वहनमेव च ॥ तद्वद
स्याकुलं कृत्स्नमन्नमश्रातिकेवलम् ॥ ३८ ॥ तत्र पानं समादाय विष्मूत्रकरणोद्यतम् ॥ नान्यज्जानंतिक
र्तव्यं धर्मस्यैव च काकथा ॥ ३९ ॥ अंत्यजा अपि वर्जंति वियोनिं पद्मसंभव ॥ आभीरापशवो यद्वत्तत्किमद्य
त्वया कृतम् ॥ ४० ॥ येन संजायते हास्यं आश्चर्यं च तथा परे ॥ अवश्यं यदि ते कार्यं भार्यया परया मखे ॥ ४१ ॥
तत्किन्न ब्राह्मणी काचित्प्रसूता भुवनत्रये ॥ येयं वा शौचसं त्यक्ता भुक्ता चान्यैश्च कामुकैः ॥ ४२ ॥ एषा प्राप्ता
सुपापाढ्यावेश्या युतशताधिका ॥ अंत्यजा अपि या कन्या क्षतयोनिः प्रजायते ॥ ४३ ॥ मातृकं पैतृकं प
क्षं स्वशरीरं च पातयेत् ॥ तस्मादेतेन कृत्येन गर्हितेन धरातले ॥ ४४ ॥ न त्वं प्राप्स्यसि सत्पूजां यथान्ये विबु
धोत्तमाः ॥ मुक्तैर्कंपुष्करारण्यस्थानेष्वन्येषु येनराः ॥ ४५ ॥ पूजां तव करिष्यंतीति भविष्यंति निर्धनाः ॥
एवमुक्ता विरंचिंसासावित्री द्विजसत्तमाः ॥ ४६ ॥ ततः प्रोवाच संकुद्धा दृष्ट्वा तं च पुरंदरम् ॥ भो भो शक्रसमा
नीताय दाभीरसमुद्भवा ॥ ४७ ॥ कन्यका चापलं तस्य फलं भुंजस्व कर्मणा ॥ अद्य प्रभृतिते संख्ये विजयोन
भविष्यति ॥ ४८ ॥ भयेन महता युक्तः सदा स्वर्गे वसिष्यासि ॥ तया शक्रो वृषं प्राप्तो युयुधेतेन निर्जितः ॥
॥ ४९ ॥ सेवयिष्यति दीनात्मा काराहर्म्यसु यांत्रितः ॥ वासुदेव त्वया यस्माद्गोपकन्यानुमोदिता ॥ ५० ॥

अ०
१६

॥ ३१॥

विवाहार्थमुदुर्बुद्धेवृद्धस्यास्यचदुर्मतेः ॥ तस्मात्वंमानुषर्योर्नसिमासाद्यसुगार्हिताम् ॥ ५१ ॥ प्रियावि
योगसंयुक्तश्चिरंस्थास्यतिदुःखितः ॥ येनवेत्तिपरंदुःखंपद्मयोनेप्रजापते ॥ ५२ ॥ अन्येषामपिजंतूना
मात्मदुःखानुसेवनात् ॥ त्वयापिविष्णुनासार्धयस्माद्भद्रानुमोदिता ॥ ५३ ॥ कुकन्येयंप्रहृष्टेनविधिच्छं
दानुवर्तिना ॥ तस्माद्दुःखेनसंयुक्तईश्वरोपिभविष्यति ॥ ५४ ॥ सुगर्हितानिवृत्तानिनित्यंभवतियत्रवै ॥
रौद्ररूपधरोनित्यंरौद्ररूपगणैर्वृतः ॥ ५५ ॥ एतेचब्राह्मणाःसर्वेममवाक्यादसंशयः ॥ दरिद्रेणसमोपेता
भविष्यंतिसदैवतु ॥ ५६ ॥ कथंचिद्वैवसंयोगेभविष्यतिधनंकाचित् ॥ एतेषानैवभोज्यंस्यात्तथापिवचना
न्मम ॥ ५७ ॥ गर्तीतंवामृतांवासंशतिंवांभविष्यति ॥ ५८ ॥ पाषंडेनजपंहोमंस्वाध्यायंचविशेषतः ॥
तेकरिष्यंतियज्ञांश्चयाश्चान्यासोमविक्रया ॥ ५९ ॥ एवंविप्रगणानशस्वाततःप्रोवाचगांचताम् ॥ ६० ॥
यस्मान्मुखंप्रविश्यामोगायत्रीमेध्यतांगता ॥ तस्मात्तवमुखेविष्ठासपत्नीमेध्यतांगता ॥ ६१ ॥ ममवा
क्यात्तवास्यंवैविष्ठाधूमंविशिष्यते ॥ ततश्चधनदंप्राह्यस्माद्वत्तंत्वयाधनं ॥ ६२ ॥ तस्माद्धनविहीनस्त्वं
भविष्यसिहिवित्तद ॥ दायादंचसमासाद्यरावणंशत्रुद्रावणम् ॥ ६३ ॥ तथान्येर्किंकरायेचतवयक्षाव्यव
स्थिताः ॥ तथावायोद्विजायस्माद्यज्ञार्थंचनिमंत्रिताः ॥ ६४ ॥ तस्मादमेध्यगंधस्त्वंयथाश्रेष्ठंभविष्यसि

पु० मा०
॥३२॥

॥ यस्त्वंहिविप्रलौल्येनज्वलितश्चउताशनः ॥ ६५ ॥ आभीरकन्यकायत्रपत्नीशालासमाश्रिता ॥ अ
शौचाअकुलीनाचयज्ञकर्मणिगर्हिता ॥ ६६ ॥ तत्रप्राप्स्यसिमद्राक्याद्ब्रह्मशापंसुदारुणम् ॥ येनयज्ञेन
संभूतःसर्वभक्ष्योभविष्यसि ॥ ६७ ॥ यथान्येविबुधायत्रसाहाय्यत्वेव्यवस्थिताः ॥ अपुत्रास्तेभविष्यन्ति
गौरीशापप्रपीडिताः ॥ ६८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवंसाविविधान्शापान्देवेभ्योद्विजसत्तमाः ॥ दत्त्वासर्वं
विमृज्याथदेवपत्नीसमागताः ६९॥ततश्चोदङ्मुखीभूत्वाप्रास्थितायज्ञमण्डपात् ॥श्वस्वयंतीयथानारीक्षुवा
व्याकुलसंभवा॥७०॥अथतांप्रास्थितांदृष्ट्वाप्रोवाचप्रपितामहः ॥ माकोपंकुरुसावित्रिनदोषोत्रमायिस्थितः
॥७१॥यज्ञकालात्ययंमत्वामयाभीतेनपापतः॥गायत्रीयंविशालाक्षीपत्नीस्थानेनियोजिता ॥७२॥त्वंज्येष्ठा
चतथाश्रेष्ठसुकुलीनाविचक्षणा॥तस्मान्मद्राक्यमाश्रित्यपत्नीशालामलंकुरु ॥७३॥एषाकर्मकरीदेवीगाय
त्रीतेभविष्यति ॥ सर्वकर्मसुकल्याणीतस्मात्कोपंपरित्यज ॥ ७४ ॥ आढ्योपायदिवानाढ्योविरूपोवा
जडान्वितः ॥ स्त्रीणांपतिःसदापूज्योयदिनस्यादकृत्यकृत् ॥ ७५ ॥ अपिविप्रियकर्तायःपरनारीसदानु
गः ॥ पतिःपूज्यतमःसोपिकुलस्त्रीणांशुचिस्मिते ॥ ७६ ॥ ॥ सावित्र्युवाच ॥ ॥ मयाकामुकगंत
व्यंयत्रनामापितेनच ॥ श्रूयतेनिश्चयोह्येषविहितोद्यद्वदोद्वादि ॥ ७७ ॥ एवमुक्त्वाथसादेवीसमारुह्यगिरेः

अ०
१६

॥३२॥

शिरः ॥ स्थितातत्रदिवानक्तमुत्कृष्टैतपसिस्थिता ॥ ७८ ॥ यस्तांपस्यतिसद्वत्तयास्नानंकृत्वाद्यपुष्करे
॥ अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यफलंचप्राप्नुयान्नरः ॥ ७९ ॥ दक्षिणांदिशमाश्रित्ययस्तस्याश्रद्धयान्वितः ॥ सा
वित्रीमापिचेदेकांजपेक्षफलंलभेत् ॥ ८० ॥ नृत्यंगीतंचयानरितेस्यापिकुरुतेद्विजाः ॥ सासौभाग्यसमोपे
ताभवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ ८१ ॥ यादीपंयच्छतेतस्याःपुरतोघृतपूरितम् ॥ रक्तसूत्रेणसानारीविधवानै
वजायते ॥ ८२ ॥ याफलानिविचित्राणिपुरस्तस्याःप्रयच्छति ॥ नसावंध्यत्वमाप्नोतिकदाचित्द्विजसत्तमाः
॥ ८३ ॥ मिष्टान्नेनसुभक्ष्येनयास्त्रीणांसप्तकंतथा ॥ तस्यादक्षिणदिग्भागेतृप्तिंनयतिकामिनी ॥ ८४ ॥
नदुःखितादरिद्राचनबंध्यानचदुर्भगा ॥ कदाचिज्जायतेसातुयावत्कल्पशतत्रयम् ॥ ८५ ॥ यातांगंधै
स्तथाधूपैर्वस्त्रैराभरणैरपि ॥ संपूजयतिसावित्रींस्नानाद्यैर्बलिभिस्तथा ॥ ८६ ॥ नसाजन्मभवेन्नारीमु
क्त्वापार्थिवजंगृहम् ॥ तत्रापिसुतसौभाग्यसुखयुक्तासदाभवेत् ॥ ८७ ॥ अथयत्रपदंन्यस्तंसावित्र्यागि
रिरोधसि ॥ गच्छंत्यामेगतंस्तत्रत्रयोनस्यतिमानवः ॥ ८८ ॥ स्पर्शतेवाथवापूजांमनःसम्यक्नियोजयेत्
नकदाचिद्भवेद्दीनःसपुमान्नचदुर्भगः ॥ ८९ ॥ नारीवाब्राह्मणश्रेष्ठाभवेत्सौभाग्यकामिनी ॥ एतद्भःसर्वमा
ख्यातंवृत्तांतंद्विजसत्तमाः ॥ ९० ॥ सावित्र्याब्रह्मणासाद्वैयज्जातंतत्रसन्मुखे ॥ यश्चेतत्पठतेभक्त्यान

पु० मा०
॥३३॥

रोवाशृणुयात्तथा ॥ ९१ ॥ सकृत्स्नंफलमाप्नोति सर्वयज्ञसमुद्भवम् ॥ श्राद्धकाले विशेषेण यश्चैतत्कीर्तये
न्नरः ॥ ९२ ॥ विप्राणां पुरतो विप्रशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ स प्राप्नोति फलं कृत्स्नं गयाश्राद्धेयदिष्यते ॥ ९३ ॥
अथ वा सन्निहत्यायां राहुग्रस्तादिवाकरे ॥ पूर्णमास्याममावास्यां यश्चैतत्पठते नरः ॥ ९४ ॥ स पापात्प्र
विमुच्येत कृत्स्नात्पक्षसमुद्भवात् ॥ सावित्र्याख्यानमन्यत्र एतत्कीर्तयते नरः ॥ ९५ ॥ पुरतो ब्राह्मणेंद्राणां
मन्येषां च महात्मनाम् ॥ स पापान्मुच्यते नूनमाजन्ममरणांतिकात् ॥ ९६ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पुष्कर
माहात्म्ये सावित्रीसूचनो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ सूत उवाच ॥ ॥ गतायामपि सावित्र्यां ब्रह्मालोकपितामहः ॥ उवाच ब्राह्मणान् सर्वान् चिंतयापर
यायुतान् ॥ १ ॥ कुर्वंतु ब्राह्मणाः कर्मतयस्य विहितं भवेत् ॥ यज्ञेतु मामके व्यग्राभयं त्यक्त्वा विदूरतः ॥ २ ॥
॥ गायत्र्युवाच ॥ ॥ भो भो ब्राह्मणशार्दूलः शप्ताय यपि कोपतः ॥ सावित्र्या कीर्तिता दोषा ये युष्माकं
प्रकोपतः ॥ ३ ॥ न कथंचिद्भविष्यति मुक्ताकलियुगं हि वः ॥ तथापि सर्वलोकानां पूजार्थं च भविष्यथ ॥
॥ ४ ॥ युष्मद्वाक्यक्रियाः काचिन्न कथंचिद्भविष्यति ॥ अपि मंत्रविहीनायाः सवैरपि गुणैर्युताः ॥ ५ ॥ भ
विष्यति क्रिया व्यर्थाः सत्यमेव ब्रवीमि ते ॥ त्वं शक्रबन्धनं प्राप्य शत्रोरपि पुनर्दिवम् ॥ ६ ॥ संप्राप्स्यसि न सं

अ०
१७

॥३३॥

देहःसत्यमेतन्मयोदितम् ॥ ततःपरंनतेयुद्धेभविष्यतिपराजयः ॥ ७ ॥ दैत्याद्वाराक्षसाद्वापितथान्या
दपिसंयुगे ॥ सर्वभक्षोपिवन्हेत्वंसावित्र्यांशापितस्तदा ॥ ८ ॥ सर्वदेवमुखोभूत्वामेध्यतांसमवाप्स्यसि ॥
अद्यप्रभृतियत्किंचिदध्वरेहूयतेहविः ॥ ९ ॥ तत्सर्वतववक्त्रेणदेवाःप्राप्स्यंत्यसंशयम् ॥ कुगंधमापिवायो
त्वंसमासाद्यजगत्रये ॥ १० ॥ सर्वजंतुशरीरेषुजीवरूपोभविष्यसि ॥ ग्राह्यंहोमविभागंतेविशेषेणमहाध्व
रे ॥ ११ ॥ मयादत्तोमहाप्राणतेननूनंभविष्यसि ॥ भक्षयित्वाचमेध्यानिधेनोत्वंशापदोषतः ॥ १२ ॥
पयश्रवसियज्ञार्थंसुमेध्यममृतोपमम् ॥ यत्किंचिद्याज्ञिकंकर्मपैतृकंचविशेषतः ॥ १३ ॥ तथातेनहित
त्सर्वसंभविष्यत्यसंशयम् ॥ यथादेवगणाःसर्वेपूजांचास्यपृथग्विधाम् ॥ १४ ॥ सप्तस्थानेषुसर्वेषुपुष्क
रेत्रविशेषतः ॥ १५ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेपुष्करमाहात्म्येगायत्रीप्रसादोनामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवंतेदेवताविप्रागायत्र्याहर्षसंयुतः ॥ एवंक्रतुसमंजातःपंचरात्रंद्विजोत्तमाः ॥१॥
पुष्करारण्यमासाद्यब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ समाप्तावययज्ञस्वस्वर्णरूपोपदेपदे ॥ २ ॥ दक्षिणार्थंरुता
स्तेनब्राह्मणानांद्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ वांछितानितुचान्यानिभूषणाच्छादनानिच ॥ दीनांधरूपणानां
चतथान्येषांद्विजोत्तमाः ॥ ४ ॥ एतास्मिन्नंतरेप्राहपुलस्त्यःपद्मसंभवम् ॥ समाप्तोद्यमहायज्ञस्त्वदीयः

पु० मा०
॥३४॥

प्रपितामह ॥ ५ ॥ प्रायश्चित्तविनिर्मुक्तःसम्यक्संपूर्णदक्षिणः ॥ तस्मादवभृथस्नानं कर्तव्यं सांप्रतं भवे
त् ॥ ६ ॥ तत्र कर्मविशेषंच वारुणं कृत्यमस्ति च ॥ तस्मादागच्छगच्छामोज्येष्ठकुंडतटं शुभम् ॥ ७ ॥ ये
नेष्टं वारुणं तत्र क्रियते सलिलेशुभे ॥ यथा वह्नौ हुताः सर्वा आहुत्यो मंत्रपूर्विकाः ॥ ८ ॥ तथा तोये च होत
व्यातवयज्ञसमाप्तये ॥ एतानि यज्ञपात्राणि तत्र मंत्रैर्यथोदितैः ॥ ९ ॥ होतव्यानि सुरश्रेष्ठ वारुणस्य प्रतुष्ट
ये ॥ यस्तत्र समये स्नानं होमांते भवता सह ॥ १० ॥ स भविष्याति नीरोगः प्राप्तकामो भविष्याति ॥ अन्य
त्र सति तीर्थानि भूतले तानि पद्मज ॥ ११ ॥ तस्मिन् काले न संदेहस्तस्मिंस्तोये वसंति च ॥ येन युक्तं भवे
त्स्नानं सर्वेषां देहिना विभो ॥ १२ ॥ दीक्षितेन समंतत्र स्नानं तोये शुभावहे ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ त
च्छ्रुत्वा प्रस्थितो ब्रह्मा ब्राह्मतीर्थमनुत्तमम् ॥ १३ ॥ गायत्र्या सहितो हृष्टः कृतकृत्यत्वमागतः ॥ अथ सर्वे
सुराः श्रुत्वामानुषाश्च विशेषतः ॥ १४ ॥ पुलस्त्यवचनं श्रुत्वा स्नानार्थं समुदाहृतम् ॥ श्रद्धया परया युक्ताः
स्नानार्थं तेऽपि संस्थिताः ॥ १५ ॥ ब्रह्मणा सहिता हृष्टा भृत्यापत्यसमन्विताः ॥ अथ संकीर्णता जाताः स
मंताज्ज्येष्ठपुष्करे ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वबाहुभिरत्युग्रैः स्नानार्थं त्वरयान्वितैः ॥ न तत्र दृश्यते ब्रह्माक्रव्जिजो न
च कर्मकृत् ॥ १७ ॥ क्रियमाणं जपोपेतं ततः प्रोक्तं स्वयं भुवा ॥ आनीयतां द्रुतं शक्रसुदीर्घवं शमुत्तमम् ॥

अ०
१८

॥३४॥

॥ १८ ॥ तस्याग्रेऋणवर्णस्यमृगस्यत्वग्रियोजय ॥ ऐरावतंसमारुह्यततस्तिष्ठममांतिकम् ॥ १९ ॥
ततश्चस्नानवेलायांक्षेपणीयंजलेत्वया ॥ येनलोकःसमस्तोयंवेत्तिकालंयथोचितम् ॥ २० ॥ कर्मांतेस्ना
नजंश्रेयोयेनप्राप्तोत्यसंशयम् ॥ दूरस्थोपिसुबालोपिसुवृद्धोपिचमानवः ॥ २१ ॥ एवमुक्तःसहस्राक्षोदेवे
नपरमेष्ठिना ॥ वादमितिचप्रोक्तासत्वरंप्रययौततः ॥ २२ ॥ ऐरावतंसमारुह्यधृत्वावंशंकरेशुभे ॥ मृग
चर्माग्रसंयुक्तंजलमध्येव्यवस्थितः ॥ २३ ॥ ततःप्रोचुश्चतेसर्वेब्राह्मणावेदपारगाः ॥ अन्येचविबुधाःसर्वे
तत्रस्नातासुरोत्तमाः ॥ २४ ॥ गंधर्वाःकिन्नरानागागुह्यकाश्चारणास्तथा ॥ मनुष्यामुनिमुख्याश्चस्त्रियो
बालास्तथैवच ॥ २५ ॥ एतस्मिनंतरेब्रह्माशक्रंप्रोवाचसत्वरम् ॥ कृतंस्नानंसुरैःसर्वैर्विनयावनतंस्थितम्
॥ २६ ॥ सहस्राक्षत्वयाकष्टंप्रभूतंमन्मखेकृतम् ॥ तस्माद्भयभद्रंतेवरंयन्मनसोप्सितम् ॥ २७ ॥
॥ इंद्रउवाच ॥ ॥ वर्षेवर्षेसुरश्रेष्ठसंप्राप्तोस्मिसदामखे ॥ मृगचर्मोत्सवंकृत्वावंशाग्रेणमहीपतिः ॥ २८ ॥
नागोपरिसमाधाययथाहंसुरसत्तम ॥ परिक्षिपतितोयेवसस्यात्पापविवर्जितः ॥ २९ ॥ यःकरिष्यतिवै
स्नानमनेनमृगचर्मणा ॥ सार्द्धमात्रजलेपुण्येज्येष्ठकुंडसमुद्भवे ॥ ३० ॥ तस्यवर्षकृतंपापंनाशंयातुपिता
मह ॥ प्रसादात्तवयात्रायाःफलंशतगुणंभवेत् ॥ ३१ ॥ ॥ पितामहउवाच ॥ ॥ पंचरात्रंवि

पु०मा०
॥ ३५॥

धायात्रयात्रायांज्येष्ठपुष्करे ॥ करिष्यंतिनरायेनसहितंमृगचर्मणा ॥ ३२ ॥ प्रतिपद्विसेप्राप्तेतेनरानि
रतेन्द्रियाः ॥ संवत्सरकृतात्पापात्मुक्तिंप्राप्स्यंत्यसंशयम् ॥ ३३ ॥ तथायात्राफलंतेषांसफलंसंभविष्य
ति ॥ सर्वोपद्रवनिर्मुक्ताःसर्वव्याधिविवर्जिताः ॥ ३४ ॥ भविष्यंतिनसंदेहस्तेनरास्त्रिदशेश्वर ॥ ३५ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतास्मिन्नंतरेप्राप्तेदंडकाष्ठंसमाश्रितः ॥ ततःसंप्रस्थितोभूत्वावाक्यमेतदुवाचह
॥ ३६ ॥ कृच्छ्रेणविश्वसन्मोक्षैःश्लेष्मरक्तंस्त्रवन्मुखात् ॥ यक्ष्मोवाच ॥ तवयज्ञमहंश्रुत्वावर्तमानंपितामह ॥ ३७ ॥
आगतःक्षुत्परिश्रांतःसमाप्तोयज्ञपद्मज ॥ त्वष्टापूर्वमहंसृष्टाकेवलंप्रपितामह ॥ ३८ ॥ नकश्चिज्जीवनोपा
यःस्वल्पोपिचनिवेदितः ॥ तत्कथंसर्वलोकेशप्राणसंधारणंमम ॥ ३९ ॥ तस्मात्कुरुदयांदेवयेनतृप्तिःप्र
जायते ॥ अस्माकंत्वत्प्रसादेननतेस्याद्दर्शनंवृथा ॥ ४० ॥ ॥ पितामहउवाच ॥ ॥ पुष्करेत्रसमा
साद्ययस्त्वांसंतर्प्यपूर्वतः ॥ पश्चाद्देवान्मनुष्यांश्चपितृन्संतर्प्यधिष्यति ॥ ४१ ॥ तत्तस्यतर्पणंश्राद्धंसफलं
संभविष्यति ॥ अन्यथाविफलत्वंचप्रयास्यतिनसंशयः ॥ ४२ ॥ मृगचर्मोत्सवेवृत्तेयस्तेश्राद्धंप्रदास्याति ॥
तस्यान्वयेपितेदोषाःकदाचिन्नभविष्यति ॥ ४३ ॥ व्याधिनापुरुषोग्रस्तस्तवोद्देशेनश्रद्धया ॥ करिष्य
तिनरःश्राद्धंनिरोगःसंभविष्यति ॥ ४४ ॥ एवंतस्यवरंदत्वासदेवःपद्मसंभवः ॥ सर्वान्विसर्जयामासदेवान्वि

अ०
१८

॥ ३५ ॥

प्रांस्ततःपरम् ॥ ४६ ॥ स्वयंचप्रययौपश्चाद्ब्रह्मलोकंमहर्षितः ॥ एवंपृष्ठःपुरातेनब्रह्मणाज्येष्ठपुष्करे ॥ ४६ ॥
तस्यतत्रसयज्ञोभूद्ब्रह्माश्चर्यमयःशुभः ॥ यःकश्चिदेतन्माहात्म्यंसम्यक्संकीर्तयिष्यति ॥ ४७ ॥ यःशृणोतिच
सद्भक्त्याप्रातरुत्थायमानवः ॥ अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यसम्यक्तस्यचयत्फलम् ॥ ४८ ॥ तत्सर्वंप्राप्यतेम
त्यैःसत्यमेतन्मयोदितम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोगच्छतेपद्मजालयम् ॥ ४९ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेपुष्करमा
हात्म्येयक्षवरप्रसादोनामअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ पंचसारस्वतंप्रोक्तंयदेतज्ज्येष्ठपुष्करे ॥ तत्कथंसूतसंजातंसर्वविस्तरतोवद ॥ १ ॥
कथंतत्रसमायातासूतपुत्रसरस्वती ॥ तस्मात्स्थानात्क्रदाकालेसर्वविस्तरतोवद ॥ २ ॥ ॥ सूतउवा
च ॥ ॥ प्रश्नभारोमहानेषभवद्विर्यउदाहृतः ॥ तमहंसंप्रवक्ष्यामिनमस्कृत्यापितामहम् ॥ ३ ॥ पुरासी
द्वाडवोवन्हिर्बृहत्कोपाद्धरातलम् ॥ सर्वमुच्छेदयामाससमर्थस्तन्महद्भुतम् ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवाःसर्वे
सेंद्रपुरोगमाः ॥ यज्ञांशरहिताजाताःशून्येजातेधरातले ॥ ५ ॥ जनाःसर्वेभयत्रस्ताजलाश्रयसमाश्रि
ताः ॥ नकश्चिद्यजेतत्रनचधर्मक्रियानरः ॥ ६ ॥ ब्रह्मलोकंसमासाद्यततोवैतत्पुरःसरः ॥ प्रोचुस्तेप्र
णिपत्योच्चैःस्तुत्वासूक्तैःपृथग्विधैः ॥ ७ ॥ प्रोचुश्चवाडवोवन्हिरवतीर्णिधरातले ॥ दहतेसर्वलोकान्श्वनक

उ०मा०
१३६॥

श्वित्परिरक्षति ॥ ८ ॥ लोकानांचसमस्तानांयज्ञानांस्यात्परिक्षयः ॥ यज्ञभागाद्वयंसर्वेप्रयास्यामःपारिक्ष
यम् ॥ ९ ॥ अशक्ताश्ववयंसर्वतस्मात्संरक्षणेविभो ॥ लोकानद्यभवान्मुक्तास्तस्माद्यज्ञसमाचर ॥ १० ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ गच्छंतुत्रिदशाःसर्वैरक्षयामिनसंशयः ॥ कुद्वोबलादहंलोकमुपायेनसुरेश्वराः ॥ ११ ॥
एवमुक्त्वाविमृज्याथदेवान्लोकपितामहः ॥ ततश्चाहूयगंगाससादरंप्राहतत्क्षणात् ॥ १२ ॥ एषसंभावजः
कोपोवान्हिरूपेणभूतलम् ॥ सर्वदहतिलोकांश्चतंनेतुमुदधौत्वरा ॥ १३ ॥ तंमुक्त्वान्यत्रनस्थानमस्या
स्तिभुवनत्रये ॥ अतोयमहतोरौद्रोवृद्धियातिजलेक्षिति ॥ १४ ॥ तत्रसंस्थास्यतेहृष्टस्तस्मादेनंसमाच
र ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वागंगाप्राहतथान्विता ॥ १५ ॥ विवर्णवदनाभूत्वानाहंने
तुंक्षमाविभो ॥ शोषंगच्छतिमेतोयंतत्स्पर्शात्तुक्ष्णायतः ॥ १६ ॥ तस्मादन्यउपायस्त्वंतस्यार्थेपरिचित
य ॥ तच्छ्रुत्वापद्मजःसर्वाःनद्यआहूयतत्क्षणात् ॥ १७ ॥ प्रोवाचनीयतामेषवाडवोग्रिर्महाजवः ॥ भव
तीभिर्महाब्धौतन्नोचेत्सर्वग्रसिष्यति ॥ १८ ॥ अथप्रोचुश्चताःसर्वांगंगयायदुदीरितम् ॥ पुरावाक्यमश
क्याचप्रनेतुंवाडवंप्रति ॥ १९ ॥ ततःस्वयमहाहूयपरमेष्ठीसरस्वतीम् ॥ प्रोवाचपुत्रिकेवंहित्वंनेतुंवाड
वंक्षमा ॥ २० ॥ स्वस्थाभवंतुसर्वेपिस्वर्लोकावाडवाद्भयात् ॥ नोचेत्सर्वधरापृष्ठेसंप्रयास्यतिसंक्षयम् ॥

अ०
१९

॥ ३६॥

॥ २१ ॥ ततःसर्वोपिस्वर्लोकोमयासार्द्धेनसंशयः ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ अशक्तादेवतानेतुंसुती
व्रमपिपावकम् ॥ २२ ॥ परंकस्मिंश्चिलोकेशजंबूद्वीपंत्यजाधुना ॥ प्रायशःसाधवोन्ननंदूषयिष्यंतिमां
विभो ॥ २३ ॥ जलावगाहनात्स्पर्शात्तत्किमत्रकरोम्यहत् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वत्सेत्वमेनमादा
यपातालस्थंनयद्भुतम् ॥ २४ ॥ येननस्यात्तवस्पर्शःपातालेनसमुद्भवः ॥ अपरंयदितेपीडाजायतेस्यस
मुद्भवा ॥ २५ ॥ दाहात्मिकानयंत्याचतत्कार्यंवचनंमम ॥ मत्वात्मानंसुतीव्रेणतप्तंतापेनपुत्रिके ॥ २६ ॥
भित्वाभूमितलंपश्चाद्व्रंतव्यंप्राङ्मुखेततः ॥ ततोविश्रामणार्थायसार्द्धेकोटित्रयंशुभे ॥ २७ ॥ सान्नि
ध्यंतेगमिष्यंतिप्राचीतेवचनान्मम ॥ विश्रांताश्चसमाश्वास्यभूयोपिचद्रुतंत्वया ॥ २८ ॥ पातालमार्ग
मासाद्यगंतव्यंसागरंप्रति ॥ अस्मिन्कृतेपराकीर्तिस्तेभविष्यतिपुत्रिके ॥ २९ ॥ श्रेयश्चमेध्यतामया
तस्माद्भुततरं व्रज ॥ ॥ सूतउवाच ॥ बाढमित्येवसाप्रोक्तानमस्कृत्यपितामहम् ॥ ३० ॥ हिमवंतंसमु
द्दिश्यप्रस्थितातदनंतरम् ॥ ततःप्लक्षतरंप्राप्यतस्यकोटरतोद्विजाः ॥ ३१ ॥ अवतीर्णासरिन्मुख्याप्ला
वयंतीसमंततः ॥ मत्स्यकच्छपसंकीर्णांशिशुमारसमाकुला ॥ ३२ ॥ प्रविष्टापृथिवीर्वाहित्वापातालंतदनं
तरम् ॥ अथसातीव्रतापेनकुर्वतीचिनिपीडिता ॥ ३३ ॥ तत्रविश्वासमासाद्यगत्वाकिंचिद्धरातलम् ॥

पु० मा०
॥३७॥

पुनश्चदर्शनंजातासानदीसुरसत्तमाः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मावर्तसमासाद्यपुनश्चादर्शनंगता ॥ कुरुक्षेत्रेयथातद्व
त्प्राचीभूत्वाद्विजोत्तमाः ॥ ३५ ॥ ततस्तुपुष्करारण्यंसंप्राप्तासत्तमानदी ॥ पंचस्रोताद्विजश्रेष्ठाऔर्वान
लेनपीडिता ॥ ३६ ॥ कनकासुप्रभाप्राचीशुद्धानंदासरस्वती ॥ प्लावयंतिसमंतात्सायज्ञवाटंविधेस्ततः
॥ ३७ ॥ सर्वतीर्थाश्रयादेर्वास्तूयमानामहर्षिभिः ॥ खर्जूरीवनमासाद्यगत्वाचैवपराङ्मुखी ॥ ३८ ॥ किं
चिद्धरातल्यावन्पुनश्चादर्शनंगता ॥ ततश्चश्रीस्थलेजाताप्रभासेतदनंतरम् ॥ ३९ ॥ वाडवानलमादाय
प्रविशत्पर्णवांतिके ॥ तस्यतापेनसंतप्ताकृच्छ्रेणमहताततः ॥ ४० ॥ और्वानलोपिसंप्राप्यसमुद्रममितो
दकम् ॥ जगामपरमंतोषंतामुवाचततःपरम् ॥ ४१ ॥ सरस्वतिप्रतुष्टोस्मिकर्मणातेनतेशुभे ॥ वरंवरयभ
द्रंतेनित्यंयन्मनसिस्थितम् ॥ ४२ ॥ सादृष्ट्वातीव्रतांतत्रऔर्वानलसमुद्रवाम् ॥ मनसाचिंतयामाससमु
द्रेशोषमेष्यति ॥ ४३ ॥ प्रतापादस्यतत्रिस्यतदेनंरक्षयाम्यहम् ॥ समुद्रस्यचतुष्टयर्थंकन्याभावंमृजा
मिच ॥ ४४ ॥ एवंसंचित्यरूपंसाकृत्वानारीसमुद्रवम् ॥ पुष्पमालांकरेकृत्वाप्रयातासागरंप्रति ॥ ४५ ॥
अहंसरस्वतीनामकुमारीसत्तमानदी ॥ पितामहसमादेशात्और्वमादायचागता ॥ ४६ ॥ तस्माद्भयमां
प्राप्तांसानुरागांतवांतिके ॥ रक्षांतेचविधास्यामिवाडवानलतोद्भुतम् ॥ ४७ ॥ ॥ समुद्रउवाच ॥ ॥

अ०
१९

॥३७॥

नास्तिदोषोस्यतेसुभ्रूपितामहवचोयतः ॥ त्वयाममापिकर्तव्यंविशेषालोकरक्षणम् ॥ ४८ ॥ पाणिग्रहं
करिष्यामितवाहवरवर्णिनी ॥ परंविधत्स्वमेरक्षारौद्रदस्माद्धुताशनात् ॥ ४९ ॥ समुद्रवचनंश्रुत्वासमा
दायस्वकंकणम् ॥ और्वानलायप्रायच्छादाहचेदंचसातदा ॥ ५० ॥ अनेनकंकणेनत्वंवक्रद्वारभृतेन
भो ॥ पिबतोयंसमुद्रोत्थंएषमेपरमोवरः ॥ ५१ ॥ अस्मादभ्यधिकंकिंचिद्यदित्वंपिबसिकचित् ॥ औ
र्वानलस्यतेशापंश्रुणुदास्यामितेसदा ॥ ५२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ सतथेतिप्रतिज्ञायवाडवोद्विजसत्त
माः ॥ तत्कंकणंसमादायवक्रदेशेनिधायच ॥ ५३ ॥ पिबतोयंसमुद्रोत्थंतद्वारांतरमागतम् ॥ अद्या
पिब्राह्मणश्रेष्ठाःसरस्वतिमतेस्थितः ॥ ५४ ॥ समुद्रस्तुसमासाद्यपत्नींसुभ्रूपतिव्रताम् ॥ आनंदंपरमं
प्रापहर्षव्याकुललोचनः ॥ ५५ ॥ एतत्पवित्रमाख्यातंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसर्वपा
पैःप्रमुच्यते ॥ ५६ ॥ माहात्म्यमेतद्वरधेनुमुक्तंपापापहंगुह्यमतीवपुंसाम् ॥ सरस्वतीपंचनदस्यपुष्करे
सप्राप्नुयाद्ब्रह्मपदंपुराणम् ॥ ५७ ॥ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेपुष्करमाहात्म्येपंचसरस्वत्युत्पात्तिर्नामएको
नविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ कथयस्वद्विजश्रेष्ठऊर्जमासस्यकिंफलम् ॥ पुष्करस्नानमाहात्म्यंजानत्वंवक्तुमर्ह

पु० मा०
॥३८॥

सि ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शृण्वंतु मुनयः सर्वे रहस्यं पापनाशनम् ॥ पुष्करस्य तु माहात्म्यं ऊर्जपंच
दिनानिवै ॥ २ ॥ कुरुक्षेत्रादितीर्थानि गंगाद्याः सरितस्तथा ॥ कांच्यादिसहिता पूर्य आयांति ज्येष्ठपुष्करे
॥ ३ ॥ इंद्राद्या देवताः सर्वे मरीचाद्या मरुद्गणाः ॥ नारदाद्याश्च मुनयः स्नानात्पंचनदे हृदे ॥ ४ ॥ शची
रंभाघृताची च उर्वशी च तिलोत्तमा ॥ आयांति पद्मके योगे स्नानात्पंचनदे हृदे ॥ ५ ॥ यज्ञार्थमासज्जाति
ब्रह्मणा पुरा प्रदक्षिणां कुर्वति पुष्करत्रये ॥ ऊर्जे वराहं सहमर्चयंति प्रसन्नतां याति च बिंदुमाधवः ॥ ६ ॥ ऊर्जे पं
चदिनानि चार्द्धकं च सर्वाणि तीर्थानि सरस्वतीदिशैकतः ॥ स्नानं ययुः पंचदिने हृदे च वाराहमग्रं शरपंचके च
॥ ७ ॥ हत्वा तथा बाष्कलिदैत्यमुग्रं रूपं अजः पर्वतमस्तकेषु ॥ तीर्थे कृतं पावनमुत्तमं च दत्त्वा हिराज्यं नलकां
हिरुद्रे ॥ ८ ॥ स्नानार्चनं कुर्वति नागतीर्थे संध्यामुपास्ते वटब्रह्ममागतः ॥ भुंक्ष्वत्रियं सप्तद्वितयश्च पुण्यं पु
ण्यं लभेत्कोटिगुणं च धीमान् ॥ ९ ॥ शापान्मृगीमुक्तसरस्वतीचपापान् विमुक्तश्च प्रभंजनो नृपः ॥ ऊर्जे त
था पुष्करतीर्थं मज्जनात्वरैर्विमानैः सुरलोकतां ययौ ॥ १० ॥ स्नाताश्च ये पद्मयोगपुष्करे मुक्ताकले
र्बंधनदुष्टधीमान् ॥ क्षिप्तासर्गते च महान्धकारे वश्यास्तु ते सूतजकल्पकोटी ॥ ११ ॥ स्नाताश्च ये पुष्करऊर्ज
मासे दिनानि पंचकभीष्मके नराः ॥ प्रयांतिलोकं च तुराननस्य गोबालघाती पशुब्रह्महास्यात् ॥ १२ ॥ आ-

अ०
२०

॥३८॥

दौमृष्टं पद्मकतीर्थपावनं त्रैलोक्यमुख्यं कल्मषहानिकारि ॥ तीर्थालयं सर्वसुरालयं च प्रसीदतां पद्मजपुष्कराधि-
पः ॥ १३ ॥ ऊर्जे दिनानि पंचभवेद्धरित्र्यां सदा पुरा पुष्करमंतरिक्षे ॥ रहस्यमेतत्कथितं समस्तं कथं द्विजपृ-
च्छसिमां पुनः पुनः ॥ १४ ॥ ज्येष्ठे च गोप्रदातव्या मध्यमे भूमिरुत्तमा ॥ कनिष्ठे कांचनं देयं इत्येषा दाक्षिणास्मृता
॥ १५ ॥ वाराहदेवं धरणीधरं च पुण्यं स्तवं पापहरं नृणां च ॥ नमो नमस्ते स्तु ऋषीश्वराणां महात्म्यमुक्त्वा व-
रतीर्थमज्जनात् ॥ १६ ॥ लोमहर्षणपुत्रेण साक्षात्पंचनदं हृदम् ॥ श्रावितं पापहं विप्राः सूतपौराणिकेन तु ॥
॥ १७ ॥ एतत्पुष्करमाहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः ॥ कल्पकोटि सहस्राणिवसते ब्रह्मणः पुरे ॥ १८ ॥ का-
र्तिकेशु कल्पक्षेतुज्येष्ठकुण्डे स्नपेन्नरः ॥ दृष्ट्वा देवं वराहं च न भूयः स्तनपो भवेत् ॥ २९ ॥ पुष्करं पुष्करं तीर्थं पुष्क-
रं पुष्करं जलम् ॥ पुष्करं पुष्करं स्नानं सदा पुष्करपुष्करम् ॥ २० ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पुष्करमाहात्म्ये विंशोऽध्या-
यः ॥ २० ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ६ ॥ श्रीसीतारामचंद्रोजयति ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ६ ॥

यहपुस्तक

मुंबईमें पंडित श्रीधर शिवलाल सलेमाबादकै इन्होनै
श्री क० छापखानामें छाप्यौ. संवत १९४७ शके १८१२
विक्रतिनामसंवत्सर. मिति अश्वीन वद्य १३ शी
सन १८९०

